

Saksalasta Sotilassanaastoa

Saksan päämajan tiedonantoja ei ota kukaan enää vakavalta kannalta. Mutta eräs sotavankina oleva suomalainen upseeri väittää, että kyllä niistä saksmanninkin tiedannoista saa käsityksen siitä, mitä todellisuudessa tapahtuu — kun vaan osaa lukea. Pitkäaikaisen havaintojensa pohjalla hän on laatinut tätä asiaa koskevan „sankirjan“, josta lainaamme seuraavat otteet:

Kun saksmanni
sanoo ...

... niin se merkitsee,
että ...

„Me olemme saavuttaneet suuren voiton merellä“

„Me oikaisemme rintamalinjaa“

„Me olemme torjuneet kaikki vihollisen hyökkäykset“

„Me suoritamme suunnitelmallista liikehtimistä“

„Me käymme raskaita torjuntataisteluja“

„Meidän uljaat joukkomme tekevät sankarillista vastarintaa“

„Vihollinen pommittaa Saksan kirkkoja ja museoja“

„Aloite on siirtymässä meidän käsiimme“

Saksmanni on kärsinyt suuren tappion maarintamilla

Saksmanni oikasee karkuun, mikäli se ei oikase koipiaan

Saksmannin perääntyminen jatkuu

Saksmanni huomaa joutuvansa mottiin ja yrittää livahtaa siitä ulos

Motitetun saksmannin asema on toivoton

Saksmanni on saanut käpälät alensa

Liittoutuneiden ilmavoimat ovat tuhonneet saksalaisten tärkeitä sotilaallisia kohteita

Aloite on edelleenkin saksmannin jaloissa

Omituista...

(Jatkoa I. siv.)

tunnettua suomalaisille hille.

„Meille ennestään tuttu

tämä saksmannin juttu“,

lauletaan suomalaisessa laulussa. Paljon puhuttu

kengät“ ovat jättäneet hy-

mat jälkensä Suomen kan-

Tuhannet isättömät laps-

sasta kuljetettuja sukupol-

teja sairastavat naiset, jo-

tomat häväistyt ja sa-

kodit, pirstoiksi mennyt

elämä, monen monet ta-

tapaukset, joita Suomen

omaiset koettavat paina-

sella, saksalaisten port-

raahattujen nuorten tyttö-

tähuudot, talonpoikien ha-

valitukset saksalaisten ha-

masta ryöstöstä ja var-

— sellaista on Rydin ja

panien luvalla ja suos-

avulla harjoitettu saks-

niin sanottu „kauttakul-

messä.

Risto Rydin ja muiden

telijain venkoiluun, että

on puolueeton maa, joka

noastaan antanut „kaut-

lunan“ saksalaisille, on

tava:

On jo korkea aika ant-

salaisille „kauttakul-

kaisin omalle maallensa-

Mutta Ryti ja kumpp-

vät suinkaan halua tää-

takulun“ loppuvan. Ei, he

sevat saksalaista po-

maassa oman valtansa po-

miseksi, omien riisto-

tuspyyteittensä tukemise-

tarvitsevat sitä sen vuok-

he itse käyvät Hitlerin

ovat Hitlerin kätyreitä

Suomen kansan on suu-

niskoilta päästäkseen

saksalaisten holhouksesta

taakseen maansa saksalai-

pikengän koron alta.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 28
1943

RINTAMALEHTI

Torstaina
huhtikuun 1 pnä

VERIVERO SAKSALLE

Vuosi sitten oli Suomessa vielä paljon sotahulluja, jotka intoi-ivat ja soittivat suutaan „Mannerheimin keväthyökkäyksestä“. Tunnettua on, että tuo keväthyökkäys kuivi kokoon kuin lasareetin murus ja siitä puhuminenkin on sen jälkeen katsottu Mannerheimin kunnian loukkaamiseksi.

Tänä keväänä ei kukaan soita edes suutaankaan Mannerheimin keväthyökkäyksestä. Nyt älyää hölmökin, että Mannerheimin armeija ei kykene mihinkään vakavalta kannalta otettaviin hyökkäyksiin, ei keväällä, ei kesällä — eikä milloinkaan.

Mutta Hitler vaatii käskävästi suomalaisilta alustalaisiltaan sitä veriveroa, jonka herrat Ryti, Mannerheim ja kumppanit sitoutuivat maksamaan solmiessaan onnettoman sotaliittonsa Saksan kanssa. Hitlerin asiat ovat hyvin surkeassa jamassa. Stalingradin katastroofi ja sitä seuranneet muut ankarat iskut, jotka Saksan armeija sai kuluneena talvena Punaisen armeijan kädestä, ovat parantaneet haavoittuneen fascistisen pedon vilkuilemaan joka puolelle, etsiessään pelastusta lähenevältä kuolemaltaan.

Tästä johtuvat hitleriläisten yritykset saada onnettomat liittolaisensa uusiin epätoivoisiin uhrauksiin auttaakseen Hitlerin armeijaa kohtalon hetkellä.

Tämä eikä mikään muu selittää myöskin ne järjettömät ja olkuttomat partioretket, joita mannerheimiläinen sotilasjohto on yrittänyt tehdä viime aikoina siellä täällä meidän rintamallamme, jotta saataisiin jonkun karjalaiskylän tahi tehdäkseen muita tihutöitä Neuvostojoukkojen selustassa. Näihin hulluihin yrityksiin on ryhtynyt Saksan sotilasjohto määräyksestä. Ne ovat selvä havainto-merkkinä siitä, kuinka suomalaista verta vuodatetaan saksalaisten puolesta.

Noiden hävitysretkien tulokset ovat olleet hyvin surkeat — mannerheimiläisille murhapolttajille itselleen. Tuholaispartiot ovat useimmissa tapauksessa joutuneet Punaisen armeijan joukko-osastojen käsiin ja tulleet tuhotuiksi, mikäli ne eivät ole antautuneet.

Erästä karjalaiskylää polttamaan lähteneen JR 10:n 1. pataljoonan tuho — tuholaispataljoonan, joka oli vartavasten pantu kokoon suolellisesti valikoiduista mannerheimiläisistä tappelupukareista, vartavasten harjaannutettu tihutöiden taktiikkaan ja tekniikkaan, erioisasti syötetty kuten ainakin teuraaksi vietäväksi — on opettavainen esimerkki siitä kohtalosta, joka odottaa mannerheimiläisiä roso-oretkeilijöitä Neuvostomaalla. Mainittu pataljoona ei saanut suorituksille annettua tuholaistehtävää, se sai ainoastaan aikaan oman tuhonsa. Siitä ei jäänyt jällele kuin viheliäiset räppeet.

Niin on käynyt ja niin käy vastakin. Mannerheimiläisiltä murhapolttajilta otetaan pois halu* rosvo- ja hävitysretkien tekemiseen Punaisen armeijan hallussa olevalle alueelle. Niiltä otetaan myöskin menen pitkää pois halu pysytellä Neuvosto-Karjalan kamaralla sen miehittäjinä.

Hitler on lyönyt kaikki aikaisemmat valehtelu- ennätyksensä

Maaliskuun 21 päivänä Berliinissä pitämässään puheessa Hitler mainitsi sivumennen numeroita Saksan armeijan menetyksistä. Emävalehtelija Hitler sanoo, että Saksa on koko toisen maailmansodan aikana menettänyt 542 tuhatta miestä kaatuneina. Se ei ole ensi kerta, kun Hitler valehtelee noin taitamattomasti. On paikallaan muistuttaa mieleen, että marraskuun 10 päivänä 1942 hän sanoi Saksan armeijan menetysten olevan mu-ka 350 tuhatta miestä kaatuneina. On selvää, että Hitlerin silloinen lausunto oli yhtä kaukana totuudesta kuin taivas on maasta.

Nyt Hitler yrittää uudella silmänkääntötempulla saada saksalaiset uskomaan, että koko talvikamppailun aikana 1942—1943 saksalais-fascistiset sotajoukot eivät ole menettäneet enempää kuin 192 tuhatta miestä kaatuneina. Tällä kerralla Hitler on lyönyt kaikki aikaisemmat valehteluennätyksensä. On tunnettua, että saksalais-fascistinen armeija menetti vuoden 1942 marraskuun 23 päivän ja vuoden 1943 helmikuun 2 päivän välisenä aikana yksistään Stalingradin alueella 330 tuhatta sotamiestä ja upseeria, joista 91 tuhatta miestä on otettu vangiksi. Talvi-hyökkäyksen kolmen kuukauden aikana Punainen armeija on tuhonnut yli 700 tuhatta vihollisen sotamiestä ja upseeria ja ottanut yli 300 tuhatta vankia. Koko kahdenkymmenen sotakuukauden aikana saksalais-fascistiset joukot ovat Saksan—Neuvostoliiton rintamalla menettäneet taisteluku-tille kaatuneina vähintään 4 mil-

(Jatkuu 2. siv.)

Nolosti päättynyt partioimisyritys „Murhapolttajän palkka on kuolema”, sanoi pakotiellä itsensä ampunut retken osanottaja

* * *

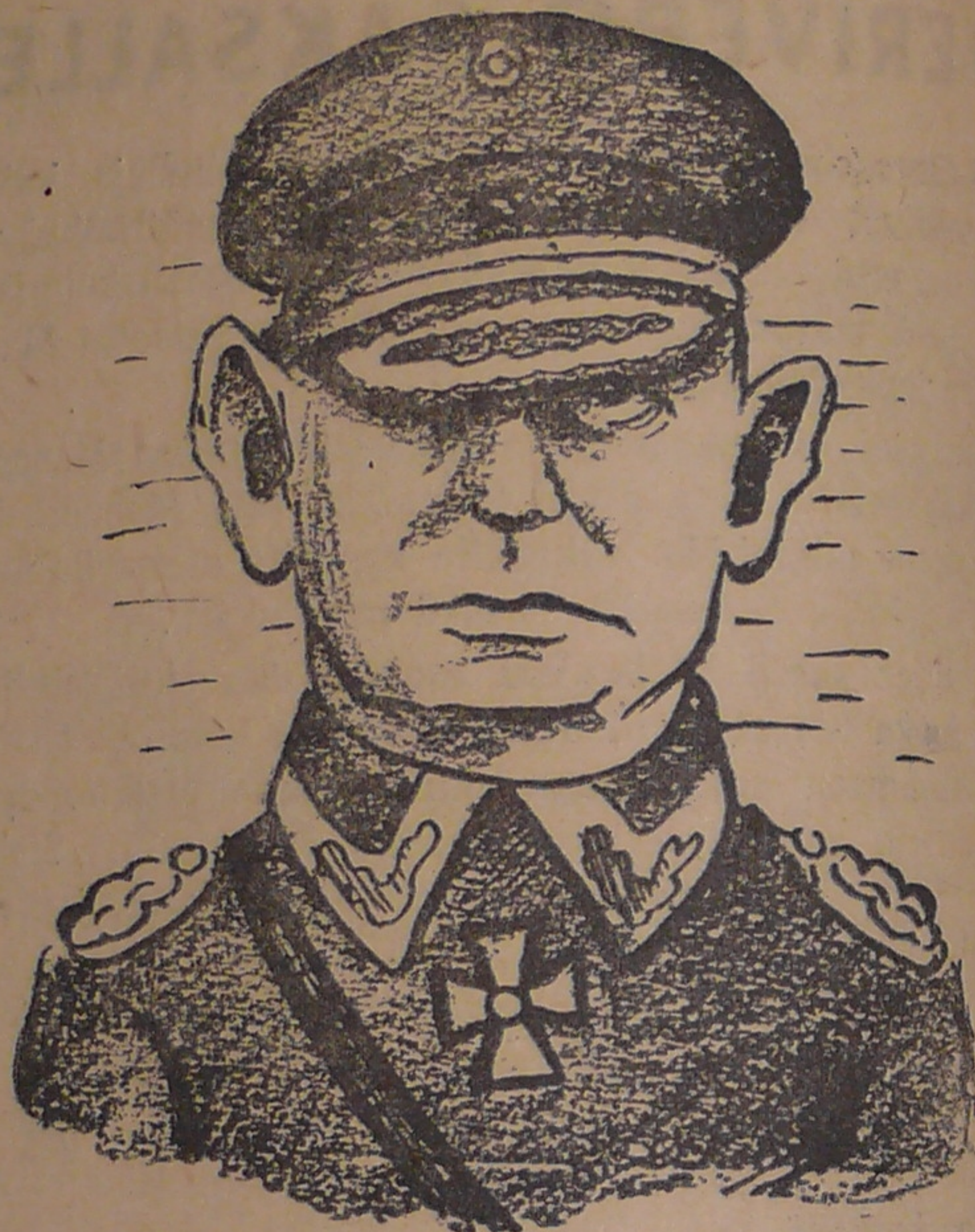
JR 10 1. pataljoonan 3. komppanian sotamies Väinö Johannes Niskanen, kotoisin Kiuruvedeltä, kertoo:

„Pirullinen hymy oli kenraalimajuri Raappanan suupielissä kun hän lähetti meidät suorittamaan murhapolttoa eräseen karjalaiskylään. Mutta kuolemankalmat silmissä oli matkalle lähtevillä sotilailla ja upseereilla, sillä jokainenhan ajatteli, että sitä lähdetään viimeiselle matkalle.

Vaikka me pääsimmekin lähelle kylää näkemättä minkäänlaista vihollisen liikettä, niin tuntui siltä kuin ansa olisi meille valmis. Kylästä me saimme vastaan sellaisen tuliryöpy, että turha oli sinne yrittääkään. Sekasorrossa pakenivat 3. komppanian sotamiehet ja aliupseerit, jättäen haavoittuneet ja kaatuneet ilman apua. Kylän reunaan jäi myöskin murhapolttoon varatut polttorasiat, kasapanokset ja latumiinat. Miehistön jälessä, henkensä menoa peläten, juoksivat komppanian komentaja Raevaara ja joukkueen johtajat. Kului pitkä aika ennenkuin komppaniaan tuli järjestys.

Pataljoonan komennuspaikalta jatkoimme matkaa yön suojassa. Yhtäkkiä avattiin meitä vastaan tuli. Näin kuinka edessäni kaatui miehiä kuin myrskyllä heinälakoon. Metsä oli yhtenä tulimerenä. Kaikkein kaameimman vaikutuksen tekivät haavoittuneitten voihkina ja kiroukset sekä kuolinkamppailussa väännehtäneiden miesten korahtelut. Kuului avunhuutoja, mutta kukaan ei voinut toistaan auttaa, sillä jokainen yritti vain pelastaa itsensä tuosta kuolemanlaaksosta. Kuka vielä kykeni liikkumaan, se heitti kiväärinsä ja reppunsa metsään. Ei kukaan uskonut pelastuvansa hengissä tuosta mylläkästä.

Kuolemanpelkoa ei myöskään voinut lievittää mukana ollut „piruntorjuntatykki”, joksi kut-

Tämän näköinen äijä on se kenraalimajuri Raappana, joka sotavankien kertoman mukaan niin pirullisesti hymyili lähettäessään JR 10:n 1. pataljoonan suoraan surman suuhun.

suttiin pataljoonan pappia, pastori Tammekasta.

Pienellä porukalla pääsimme kuitenkin jatkamaan matkaa kohti omia linjojamme. Pääsimme Seesjärvelle, erään saaren kupeelle, kun meitä vastaan avattiin tuli ja tällöin me katsoimme parhaaksi antautua vangiksi. Joka yritti karkuun, kaatui kuolleen maahan. Jäällä, minun lähettävillani oleva lääkärintajajoukkueen sotamies ampui itsensä ohimosta läpi sanoen:

„Vangiksi ei kannata antautua, sillä murhapolttajän palkka on kuolema”.

Minä useitten toisten sotamiesten kanssa nostin käteni pystyyn ja antauduin vangiksi.

Alussa pelkäsin kovasti, että minut ammutaan tuholaisena ja murhapolttajana. Se olisi oikeudenmukainen ja kohtuullinen palkka jokaiselle, joka lähtee

vieraaseen maahan hävittääkseen. Mutta minua, samoin muitakin vangiksi joutuneita vereitani, on kohdeltu mattoman hyvin. Sitä en minua hävettää se, että olen tanut värvätä itseni murhapolttajaksi, karjalaiskotien jääksi”.

Hitler on lyönyt

(Jatkoa 1. siv.)

joonaa miestä. Mitä pököstejä Hitler yrittää käyttää, niin miljoonat sotamiehet, jotka ovat löytäneet Neuvostomaalla, on poistettu Saksan armeijasta. Sama kohtalo kaikkia muita saksalaisia Hitler on heittänyt Neuvostoliittoa vastaan.

NEUVOSTOLIITON
TIEDOITUSTOIMIKUNTA

Suomessa kohdellaan sotavangeja hitleriläiseen malliin

Sotavangeudesta Suomesta skettäin karannut venäläinen sotavanki A. V. Smetanin kertoo:

„Olin useilla sotavankileireillä Suomessa. Vankien kohtelu niillä on äärimmäisen huonoa. Ruokana annetaan vain mädänneistä perunoista keitettyä keittoa kerta—pari päivässä. Sen sijaan vangeilla teetetään mitä raskaimpia tie-rakennus-, halko- y.m. töitä aamuvarhaisesta iltamyöhään.

Asunto-olot leireillä ovat mitä epäterveellisimmät. Vangit nukkuvat pelkillä puulavitsilla suuressa ahtaudessa. Alusvaatteiden vaihdosta ei ole tietoaakaan ja täiltä on sen vuoksi paljon. Vankien keskuudessa on paljon sairaita ja kuolevaisuus on hyvin suuri. Enemmän vankeja kuolee kuitenkin nälkään. Nälästä heikentyneet siirretään erikoisparakkisiin ja sieltä vielä henkitorissa olevina kannetaan lumihangelle, jossa sitten kylmyys tekee heistä lopun. Yksistään yhdellä leirillä kuoli päivittäin 20—40 miestä.

Leireillä vallitsee keppikuri. Pienimmästäkin tuon pirullisen järjestyksen rikkomuksesta, ja useimmissa tapauksissa ilman mitään syytä, vangit joutuvat ruumiillisen rangaistuksen alaisiksi. Ei kulunut päivääkään, ettei vankeja olisi piesty. Silloin koko leirin vangit pakotettiin koolle, „syytetty” pantiin penkille pitkäksään vankirivin eteen ja piestiin koivusilla ruoskilla paljaaseen ihoon, kunnes uhri menetti tajuntansa”.

Yllä esittämämme venäläisen sotavangin kertomus osoittaa,

kuinka Suomen hitleriläiset oppijat polkevat häikäilemättömästi jalkoihinsa kaikki kansainväliset sopimukset ja inhimillisyyden vaatimukset, ja kohtelevat käsiinsä joutuneita aseettomia vastustajiaan aito hitleriläiseen malliin.

Neuvostoliiton sotavankileireillä on paljon suomalaisiakin sotavangeja, joten Neuvostoliitolla olisi täysi mahdollisuus maksaa samalla mitalla suomalaisille sotavangeille. Mutta mahdava työtätekevien valtio ei kosta viholliselle, joka on laskeutunut aseensa. Sadat Neuvostoliitossa olevat suomalaiset sotavangit ovat lukuisissa kirjeissään ja tervehdyksissään omaisilleen ja tovereilleen kertoneet, miten neuvostovalta kohtelee kaikkia sotavangejaan inhimillisesti ja kaikkien kansainvälisten sopimusten mukaisesti.

Mutta neuvostokansa ja Punainen armeija eivät tunne mitään sääliä sen alueelle ase kädessä hyökänneitä anastajia kohtaan eivätkä ne ole koskaan unohtava hitleriläis-mannerheimiläisten konnien neuvostokansalaisia kohtaan harjoittamaa raakalaisuutta. Ne tulevat vetämään tilille nuo raakalaiset ja jokaisen, joka ase kädessä taistelemalla neuvostovaltaa vastaan tukee niiden konnantöitä.

Kotirintamalta

Suomen poika jos seuraansa tarjoaa, lyhyt vastaus vain: „nein, nicht”. Tuuri parempi on Hitlerin pojilla, he saavat vastauksen: „ich lieb’dich”. Saksalainen on sankari kanttiinissa, urho mahtava naisten seurassa. Suomen poika etulinjalla rämpiä saa ja saksanniretkuja puolustaa.

Sotamies EINO LAHTISEN
lauluvihkosta.

Omaisiet kielteävät partioihin lähtemästä

Korporaali Tauno Honkoselle, 9 Kpk 5042, kirjoittaa Saara Muhonen, Karstula, Vihtalahti:

„Olet kuulemma halunnut johonkin partioon. Kyllä se on onni, jos sinä sieltä pelastut. Saarijärveltäkin eräs metsäpiirimies Keskinen anoi sellaiseen. Nyt kuusi päivää sitten oli niille reisuille jäänyt. Kyllä kaikille on elämä siksi rakas, että eivät sellaiseen pyri, kuinka sinä sitten, en ymmärrä”.

Sotamies Eino Backmannille, 1 Kpk 1473, kirjoittaa Helmi Mutka, Helsinki, Turuntie 92 A 9:

„Sain tietää Onnin viimeisistä vaiheista. Se oli ikävä kuolema. Koeta sinä olla varovainen, ne partioiretket on niin vaarallisia”.

Sotamies Kaarlo Junnanahon äiti Anna Junnanaho kirjoittaa pojalleen rintamalle Pulkkilan Jylhärannasta:

„Elä Kalle rakas ole rohkea menemään kaikenlaisiin paikkoihin, niinkuin täällä kertovat nuo vanhemmat miehet. He kertovat, että te olette niin hooleja lähteen partioonkin. Elä sinä ole niin tyhmä. Moni poika on saanut hengellään maksaa uhkarohkeutensa”.

Alppikengän koron alla

Nuoren tytön hätähuuto saksalaisten porttolasta

Reserviläiselle Viljam Sauriolle, 9 Kpk 5826, kirjoittaa Fanni Kurtti, Deutsche Feldpost (saksalainen kenttäposti), 05396:

„Jouduin tänne Kiestinkiin. Olin ensin Kuusamossa suomalaisessa kanttiinissa kolme päivää, mutta jouduin sitten tänne Kiestinkiin ja nyt olen saksalaisessa kanttiinissa. Kuule, älä ole vihainen minulle, jos olen täällä, en mahda sille mitään. Minut lähetettiin tänne vastoin tahtoani. Pelkasin ilmoittaa sinulle, että olen täällä. Mutta jos menetän sinut, niin ei minun kannata enää sitten elää... Sinun Fannisi“.

Tämän nuoren suomalaisen tytön järkyttävä kirje on kumoamaton todiste siitä häpeällisestä parittajan tehtävästä, jota Suomen viranomaiset suorittavat huolehtiessaan saksalaisten „aseveljiensä“ niin sanotun lemmentalon tyydyttämisestä. Fanni Kurtti huomaa kauhukseen, että se saksalainen „kanttiini“, johon hänet on lähetetty, onkin ihan ilmetty porttola. Hänet on

raahattu vastoin tahtoaan tuohon saksalaisten porsastelupesään. Mitkä viranomaiset hänet ovat komentaneet „alppikengien“ saaliiksi, se ei kirjeestä käy selville. Ehkä poliisi, ehkä Fanni Luukkosen huonomainen lottajärjestö? Vai kuuluneeko saksalaisten sikojen „muonittaminen“ tälläkin alalla peräti kansanhuoltoministeriön tehtäviin? Joka tapauksessa on asia sen arvoinen, että siitä on otettava selvä ja vaadittava tiliä asianomaiselta parittajalaitokselta.

Suomalaiset rintamamiehet! Kuinka kauan aiotte sallia morsiamianne, sisarianne ja vaimojanne paritettavan saksalaisten kanssa? Ettekö aio vieläkään tehdä mitään heidän pelastamiseen saksalaisten kanttiineista ja muunnimisista porttoloista? Kuinka kauan aiotte odottaa, ennenkuin ryhdytte tehokkaasti joukolla kostamaan morsiantenne, sisartenne ja vaimojenne saksalaisille häpäisijöille, ja ennenkuin ryhdytte panemaan tiukalle näiden suomalaisia apureita ja „puhemiehiä“, Suomen viranomaisia ja fascistijärjestöjen kihoja?

HOOPO ALIKESSU JUMALOI HITLERIÄ „Miksei tuommoiset mene sinne Saksaan“

Sotamies Viljo Pohjolaalle, 1 Kpk 2634, kirjoitetaan Salosta:

„Kyllä teillä siellä tuntuu olevan aika hoopu alikessu. Miksei tuommoiset mene sinne Saksaan, jotka sitä Hitleriä jumaloivat. Nythän sinne pääsisi helpolla tappelemaan. Vai loisto-oloja hän toivoo sieltä tuotavan. No, se loisto

on meillä hyvällä alulla. Nythän ei saa enää edes ruokaa“.

Surullista, mutta totta. Se fascistinen paratiisi ja „uusi järjestys“, josta tuo Hitleriä jumaloiva hoopu alikessu — Rydin, Mannerheimin y.m. suurhoopojen perässä — on haaveillut, alkaa olla Suomessa kohtapuoliin valmis. Ruokaa ei saa, vaatteita vielä vähemmän, työmiehet

ja talonpojat on rintamalla tavina saksalaisten hullun rin puolesta, heidän vaimotyttyänsä ja sisarensa porttoissa, samalla kun saksat kukkoilee Suomen kaupungeissa.

Sotamies Viljo Pohjola vaihtotoveritar esittää ajatuksen, miten tuosta „uusi järjestyksestä“ päästään.

Menkööt Saksaan kaikki Hitleriä jumaloivat hoopot Suomesta ja Saksaan Rytin, Mannerheimin, Walden ja Linkomiesin kanssa. Ulos Suomesta ja saan kaikki saksalaistyttyänsä.

„Saksalaisia tarvitaan täällä piiskana“

Eräs työläisnainen kirjoittaa Turun puolesta miehelleen rintamalle:

„Turussa on saksalaisia paljon. Kaupunkilaiset ovat, että joka kolmas on saksalainen, kaupungin asukasluvun huomioon ottaen. Se on jo paljon. Mitä mahdetaan tehdä? Arvelen, että ne tarvitaan täällä piiskana“.

Tämän työläisnaisen osuu oikeaan. Saksalaisia tarvitaan Suomen kaupungeissa, luvun mukaan suomalaisen sotamieskurissapitämiseksi. Se saksalaisten joukko, joka nyt itseään Suomen hallituksen voimaksi elää ilman saksalaista väkeä. Se tarvitsee saksalaisten pistinten tukea.

Rydin, Mannerheimin, Linkomiesin ja Linkomiesin varjohallituksen ehto on välttämätön ehto kansan tehdyn sotaliiton kanssa ja saksalaisten kanssa Suomen kamaralla.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 29
1943

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
huhtikuun 4 p:nä

Koska saksalaiset lähtevät Suomesta?

Sotavankien kertoman mukaan ovat Suomen armeijan upseerit viime aikoina uskotelleet sotamiehille, että kohtapuoliin saksalaiset lähtevät itse pois Suomesta ja että muka siten „lutiutuu“ kiusallinen kysymys suomalaisten ja saksalaisten välisistä suhteista aivan itsestään, ilman rähinöitä.

Tuollainen jaarittelu on pelkkää propagandaa. Sillä pyritään rauhoittamaan Suomen väestöä, joka on saanut saksalaisista aivan tarpeekseen ja tahtoo vihdoinkin päästä niistä.

Totuus on kuitenkin se, että saksalaiset eivät lähe pois Suomesta vapaasta tahdostaan. Mitä syytä heillä olisi lähteä pois? Heidänhän on Suomessa hyvä olla. Suurin osa saksalaisista ei ole rintamalla, vaan vetelehtii Suomen kaupungeissa, tehden määrätynlaisia „sankaritekoja“ — pimeillä kaduilla ja ravintoloissa. Heidän puolestaan käyvät sotaa suomalaiset sotamiehet. Heidän hyvinvoinnistaan — aina „kanttiineiksi“ nimitettyjen porttolain järjestämiseen saakka — huolehtivat avuliaasti Suomen hallitusherrat, „Lotta Svärd“ y.m. fascistijärjestöt. Saksalaiset ovat rosvoja. Mutta Suomessa heidän ei tarvitse edes rosvotakaan omin käsin, muuta kuin aikansa kuluksi. Suomen kansaa ryöstävät heidän hyväkseen Suomen viranomaiset, luovuttaen kansan selän takana saksalaisten varastoihin voit, lihat, kananmunat, nahkatuotteet y.m. sellaisen, mitä Suomen työväkevä kansa ei näe kuin unissaan.

On katsottava totuutta suoraan silmiin. Suomi on tosiasial-

„Saksalaista kauttakulkua“
Helsingin Espiksellä.

JÄÄKÄRIKOMPPANIAN SURULLINEN KOHTALO

JR 25 jääkärikomppanian korpraali Mauno Takala, kotoisin Uudenmaan läänin Elimäen pitäjän Joensuun kylästä, kertoo:

„Palvelin tämän vuoden tammi-kuun puoliväliin saakka pioneeripataljoona 25:ssä. Pojat olivat verrattain tyytyväisiä kohtaloonsa kun ei tarvinnut muuta tehdä kuin syödä ja

makailla. Mutta sitten eräänä iltana saapui kämppäämme joukkueen johtaja vänrikki Salmela ja ilmoitti, että nyt on mah-

(Jatkuu 4. siv.)

(Jatkuu 2. siv.)

SAKSMANNI OTATTAÄ KÄPÄLÄ- MÄKEEN POHJOIS-AFRIKASSAKIN vallan „suunnitelmien mukaan“

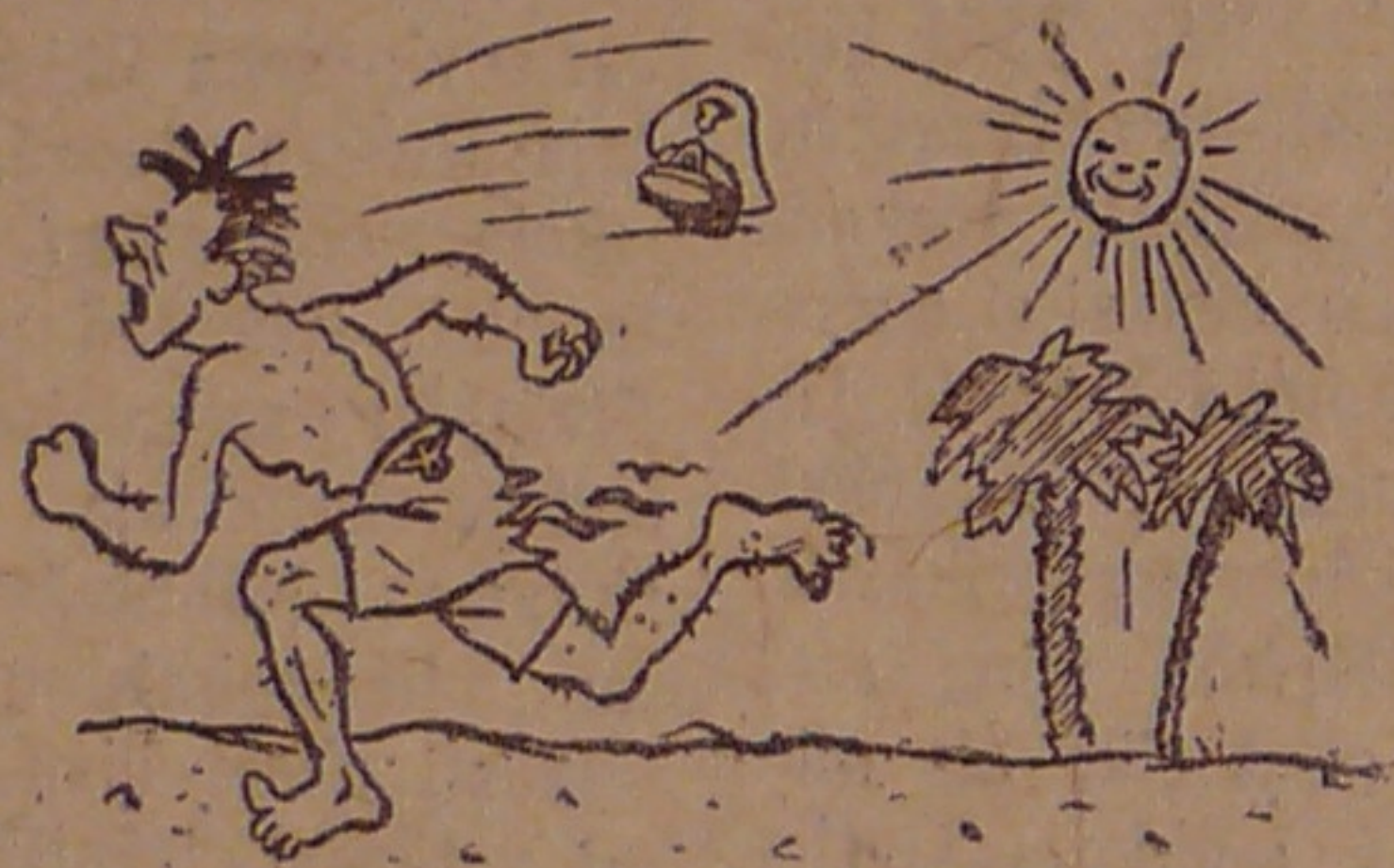
Hitlerin päämaja on metka laitos. Se huvittaa suurta yleisöä vitseillä, joita se nimittää „tiedonannoiksi“.

Kun saksammi ravasi maailmanennätys-livohkaansa Donin aroilla ja Pohjois-Kaukasiassa, jättäen m.m. 22 valiodivisioonaansa ko-reasti kiikkiin Stalingradin luona, niin Hitlerin päämaja se vitsaili vaan, että

„Me suoritamme suunnitelmallista rintama-linjojen oikaisemista“.

Stalingradin luona ja Velikie Lukissa motitettujen ja romutet-tujen joukkojensa kustannuksella Hitlerin päämaja leikkasi tällaisia rasvaisia hirtehisvitsejä:

„Meidän joukkomme ovat tilanteen herroina“.

Lepuntettuaan jonkun aikaa koipiaan Rommelin Maraton-hatkasta pitkin Pohjois-Afrikan rantaa, saksammi on jälleen saanut Tuni-siassa käpälät allensa. Se luovuttaa puolustuslinjan toisensa jälkeen amerikkalaisille, englantilaisille ja ranskalaisille joukoille. Mutta Hitlerin päämajakin parantaa „tiedonantojensa“ vitsipitoisuutta niinkuin sika juoksuaan. Se vinoilee vaan, että

„Meidän joukkomme ovat miehittäneet uusia asemia“.

Joo. Saksammi „miehittää“. Lykkyä tykö!

Pian on saksammiille annettu lähtöpassi kaikkialta, jonne se on luvottomasti pistänyt nokkansa ja pitkät kyntensä. Silloin saanem-me lukea seuraavan Saksan päämajan tiedonannon:

„Meidän uljaat joukkomme ovat valloittaneet Berliinin“.

Se onkin saksammin viimeinen vitsi. Kenen tehtäväksi sitten jää suuren yleisön huvittaminen, se olkoon sen ajan murhe...

HITLERILÄISTEN...

(Jatkoa 3. siv.)

konekivääriä, 137 miinan- ja kranaatinheitintä sekä 8 tuhatta sotamiestä ja upseeria kaatuneina.

Saksalaisten ei onnistunut saada hyvitystä Stalingradin menetämisestä taistelukentällä, siksi he nyt niin kiihkeästi yrittävät saada sitä paperilla. Mutta neu-

vostodivisioonat ja prikaatit, jotka hitleriläiset valehtelijat ovat merkanneet tuhotuiksi, toimivat edelleenkin ja tulevat tuhoamaan hitleriläisiä anastajia Neuvostomaan täydelliseen vapauttamiseen asti saksalaisista roistoista.

NEUVOSTOLIITON
TIEDOITUSTOIMISTO.

Koska saksalaiset

(Jatkoa 1. siv.)

lisesti miehitetty maa.

ainoastaan siinä, että saksalaiset

ovat suorittaneet Suomen

tyksen paljoa ovelammalla

lakavalammalla tavalla kuin

merkiksi Norjan miehitys.

Saksalaiset saivat suorittaa

Suomen miehityksen laulua

kaan ampumatta sen vuoksi

tä heidän kanssarikollisuu-

den vuoksi.

Meidän hallitusherrat

mea hallitsevien rahavä-

en etu vaatii, että saksalaiset

väki pysyisi maassa maht-

aman kauan. Se sallii heidän

kittää „Suur-Suomi“-sel-

lityksen mahdollisimman kauan,

se on heille tukea kansan-

johtajien kasvavaa tyytymättömyy-

den vuoksi.

Ei, Suomen kansa ei

saksalaisista ilman taistel-

usta.

malaiset ovat ja pysyvät

laisten orjina, kunnes he

tappelemaan vapautensa

saakseen.

Tätä taistelua on käyt-

etty Suomen suuntaan. Ensinnä-

käkin, saksalaiset ovat

ryhtyneet käyttäytymiseen n.s. ha-

merintamalla, niin tässä suhte-

essa suomalaisten propagandahuija-

rit ei onnistu ketään vetää

puolesta, sillä tätä asiaa valaise-

vat tosiasiat ovat yleisesti tun-

nettuja. Mutta kaikki eivät tie-

dä sitä, millä tavalla saksalaiset

järjestelmällisesti ryöstävät Suo-

mea. He eivät tiedä sitä sen

vuoksi, että Suomen viranomai-

set ovat ryhtyneet kaikkiin mah-

dollisiin varokeinoihin salatak-

seen saksalaisten ystäviensä

soittoaset, peittääkseen Suomen

väestöltä saksalaisen ryöstöte-

keinojen.

Saksalaista ryöstöä harjoite-

taan Suomessa niin suuressa

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 30
1943

RINTAMALEHTI

Keskiviikkona
huhtikuun 7 p:nä

Millä tavalla sak- salaiset ryöstävät Suomea

Ryttiläis-mannerheimiläinen so-

siöpropaganda koettaa uskotella

yleisölle, että saksalaiset muka-

ovat tulleet Suomeen mitä ja-

voimassa ja ylevimmässä tar-

koituksessa ja että he käyttäyty-

misessään ovat hyvin kilttejä ja

„sööttejä“ poikia, jotka eivät juo-

eivätkä rähjää, eivät varasta

eivätkä himoitse vieraan vaimoa,

omaisuutta eikä mitään hänen

omaansa, siis sanalla sanoen

suhteettomasti täyttävät kaikki

Mooseksen kymmenet käskyt.

Mutta miten on asianlaita to-

delisuudessa? Mitä tulee saks-

alaisten käyttäytymiseen n.s. ha-

merintamalla, niin tässä suhte-

essa suomalaisten propagandahuija-

rit ei onnistu ketään vetää

puolesta, sillä tätä asiaa valaise-

vat tosiasiat ovat yleisesti tun-

nettuja. Mutta kaikki eivät tie-

dä sitä, millä tavalla saksalaiset

järjestelmällisesti ryöstävät Suo-

mea. He eivät tiedä sitä sen

vuoksi, että Suomen viranomai-

set ovat ryhtyneet kaikkiin mah-

dollisiin varokeinoihin salatak-

seen saksalaisten ystäviensä

soittoaset, peittääkseen Suomen

väestöltä saksalaisen ryöstöte-

keinojen.

Saksalaista ryöstöä harjoite-

taan Suomessa niin suuressa

mittakaavassa, että vieläpä saks-

alaisten kenraalienkin on silloin

silloin pakko puhua siitä päivä-

käskyissään ja ohjekirjelmis-

saan. Jo lokakuun 11 p:nä 1941

Oleellinen kysymys

Eräs 14. divisioonan pataljoonista on rivistäytynyt. Kenraalimajuri Raappana on antamassa viimeistä siunaustaan pataljoonalle, jonka tehtäväksi on annettu „heimoveljien auttaminen“, nimittäin karjalaiskylän polttaminen. Hämärtää.

Raappana: Te lähдете tänä yönä partioon.

Ääni rivistöstä: Hulluko sie oot vai häntäkö sulle kasvaa?

silloinen Suomessa olevien saksalaisten joukkojen ylipäällikkö von Falkenhorst kirjoitti päiväkäskyssään, että selustassa maajailevat saksalaiset joukot „varastavat suomalaisilta talonpojilta heinäa ja kauroja, särkevät aittojen ovet ja katot, varastele-

vat rakennustarpeita, polkupyöriä, maalaten ne toisen värisiksi“ j.n.e. Ja nykyinen ylipäällikkö, kenraali Dietl ohjekirjelmässään maaliskuun 15 päivästä 1942 nuhteli hellävaroen niitä

(Jatkuu 2. siv.)

PUNAISEN ARMEIJAN TALVI-KAMPPAILUN TULOKSET

(MARRASKUUN 10 PÄIVÄSTÄ 1942
MAALISKUUN 31 PÄIVÄÄN 1943)

Tämän vuoden maaliskuun 31 päivänä päättyi Punaisen armeijan talvikamppailu saksalais-fascistisia joukkoja vastaan.

Talvikamppailun aikana neuvostojoukot tuottivat vihollisen armeijoille raskaita sotilaallisia tappioita. Punainen armeija tuotti saksalais-fascistisille joukoille sotahistorian suurimman tappion Stalingradin luona, löi hajalle saksalaiset joukot Pohjois-Kaukasiassa ja Kubanilla, tuotti useita raskaita tappioita viholliselle keskisen Donin ja Voroneshin alueella, hävitti vihollisen hyökkäystukikohdat Keskirintamalla (Rshev—Gshatsk—Vjasma) ja Demjanskin alueella sekä murti Leningradin saartorenkkaan.

Neljä kuukautta kaksikymmentä päivää kestäneen hyökkäyksen aikana Punainen armeija raskaisissa talvioloissa eteni länteen muutamain paikoin 600—700 kilometriä. Neuvostojoukot ovat vapauttaneet saksalaisista anastajista suuren alueen, joka käsittää 480 tuhatta neliökilometriä. Punaisen armeijan hyökkäyksen tuloksena oli taloudellisesti ja sotilaallis-strategisesti tärkeiden maamme alueiden puhdistaminen vihollisista. Täydellisesti on vapautettu Voroneshin ja Stalingradin alueet, Tshetsheno-Ingushian, Pohjois-Osetian, Khabardino-Balkarian ja Kalmukien autonomiset tasavallat, Stavropolin aluepiiri, Tsherkesskin, Karatshajevin ja Adygein autonomiset alueet, Krasnodarin aluepiiri melkein kokonaisuudessaan, Rostovin ja Kurskin alueet, huomattava osa Voroshilovgradin, Smolenskin ja Orelin aluetta kymmenine suurkaupunkeineen ja monine tuhansine kylineen.

Heittäen vihollisen länteen Punainen armeija on vapauttanut maallemme tärkeitä vesi- ja rautateitä, palauttanut m.m. vihollisen vuonna 1942 syksyllä katkaiseman vesitien Volgalla, puhdistanut vihollisjoukoista koko Don-joen. Vihollisesta on vapautettu ja avattu liikenteelle rautatiet: Stalingrad—Povorino, Stalingrad—Lihaja—Voroshilovgrad, Stalingrad—Krasnodar, Vladikavkas—Donin Rostov, Liski—Millerovo—Shahty—Donin Rostov, Jelets—Kastornaja—Valuiki—Voroshilovgrad, Moskova—Vjasma, Moskova—Rshev—Velikie Luki ja monia muita.

Punaisen armeijan hyökkäyksen aikana marraskuun 10 päivästä 1942 maaliskuun 31 päivään 1943 meidän joukkomme ovat ottaneet seuraavan sotasaaliin:

1.490 lentokonetta, 4.670 hyökkäysvaunua, 15.860 erikokoista tykkiä, 9.835 kranaatin- ja miinanheitintä, 30.705 konekivääriä, yli 500.000 kivääriä, 17.000.000 tykinammusta, 128.000.000 patruunaa, 123.000 autoa, 890 veturia, 22.000 rautatievaunua, 1.825 erilaista sotamateriaalivarastoa sekä suuren määrän radioasemia, moottoripyöriä ja paljon muuta sotamateriaalia.

Samana aikana meidän joukkomme ovat tuhonneet 3.600 vihollisen lentokonetta, 4.520 hyökkäysvaunua ja 4.500 tykkiä.

Vihollinen on meidän talvihyökkäyksemme aikana menettänyt kaikkiaan 5.090 lentokonetta, 9.190 hyökkäysvaunua ja 20.360 tykkiä.

Marraskuun 10 päivästä 1942 maaliskuun 31 päivään 1943 on otettu vangiksi 343.525 vihollisen sotamiestä ja upseeria.

Samana aikana vihollinen on menettänyt yksistään kaatuneina 850.000 sotamiestä ja upseeria.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

Millä tavalla

(Jatkoa 1. siv.)

saksalaisten joukko-osastojohtajia, jotka omasta aloistaan ja omalla vastuullaan tekevät ympäri Suomea laisja „ylösostajia“ ja „joita“ eli „besorkkaajia“, mättä „järjestetyn hankintatietä rohmuttuihin elintarvikkeisiin.

Tämä Dietlin ohjekirja laisee hyvin selvästi niitä taitoja, joilla Suomea ryöstetään saksalaisten hyväksi. Saksaryöstö, rehottaa Suomessa, kaikkialla siellä, minne saksalaiset on jalkansa astunut. Ainoastaan „tekniikassa“ saksalaisten ei tarvitse erikoisvatsa itseään, sillä heidän velusintoiset käskyläiset läis-mannerheimiläiset herrat. Suomen väestön useita pelastumiskeinoja. Lääkärin vastaanotolla oli suuret jonot s.o. elintarvikkeet siirrettiin hankintavarastoista saksalaisen sotaväen keskusvarastoihin. Kansa ei näe tätä „hienostusta“ vaan pumppausta, mutta kipeämmin se tuntee voimien, lihan, kananmunien, katuotteiden puutteen ja ihmeissään, minne kaikki mahtanee joutua. Se kyllä tahtoo, että nuo tarvikkeet menevät „parempiin suihin“, saksalaisten rohmujen hyväksi.

Tavallinen kuolevainen suomalainen saa kärsiä voimien, kananmunien ja nahkatuotteiden puutetta niin kauan, kunnes sietää omaa maataan ryöstävän saksalaisten toimesta. Vihollisen hyväkseen ja kunniaan men kansa on oppinut antamaan mitä kuuluu ja kuka kassaa saksalaisten rohmujen rikostuotteille, Suomen hallitukselle.

Kun yhteenotto puna-armeijalaisten kanssa alkoi, sanoivat monet, että „kyllä olisi pitänyt ottaa vaari vanhempien miesten neuvoista ja kieltäytyä lähtemästä“. Ja kun miestä alkoi kaatua, niin pojat eivät odottaneet perääntymiskäskyä, vaan lähtivät karkuun. Minä kuuluin ryhmään, jonka tehtävänä oli sytyttää kylä palamaan. Tätä varten vedimme ahkiassa palorasioita ja kasapanoksia, mutta tappelun tullen ne jäivät käyttämättä sinne kylän laitaan.

Majuri Puustisen tuholaispataljoonan viimeinen vaellus

JR 10:n 1. pataljoonan 1. ja 3. komppanian eloonjääneet sotamiehet kertovat surkeasti päättyneestä partioimisyrityksestä.

„Kyllä olisi pitänyt ottaa vaari vanhempien miesten neuvoista“

JR 10 1. pataljoonan 3. komppanian 2. joukkueen sotamies Leo Jumpponen, kotoisin Mantsinsaalta, kertoo:

Leo Jumpponen.

„Jo partioretkelle lähtiessä oli pataljoonamme pojilla sellainen aavistus, että retki tulee päättyvän hyvin ohrasesti. Jos pataljoona olisi ollut vielä sitä vanhaa porukkaa, niin retkelle ei olisi lähdetty. Vanhemmat miehet tiesivät kokemuksestaan, että harva on se poika joka niiltä reisuilta takaisin palaa. Raappana on ehtinyt tapattaa koko pataljoonan vanhan miehistön miltei sukupuuttoon.

Jällellä olevat vanhat miehet neuvoivat poikia kieltäytymään hullusta yrityksestä, ehdottaen useita pelastumiskeinoja. Lääkärin vastaanotolla oli suuret jonot valittamassa vaivojaan. Kun se ei auttanut, niin ehdotimme karkijoukolle, että kun pääsette Ontajärven tuolle puolelle, niin avatkaa pääjoukkoja vastaan tuli ja siitä me saamme aiheen kääntä takaisin. Mutta karkijoukko oli sellaista valikoitua porukkaa, että se ei uskaltanut täyttää tuota neuvua. Matkalta pelastui ainoastaan yksi poika ampumalla kateensä. Ensimmäisellä lepopaikalla muutamat pojat ehdottivat lähetystön lähettämistä pataljoonan komentajan, majuri Puustisen puolelle esittämään, että maataan Ontajärven päässä pari vuorokautta ja palataan sitten takaisin.

Kun yhteenotto puna-armeijalaisten kanssa alkoi, sanoivat monet, että „kyllä olisi pitänyt ottaa vaari vanhempien miesten neuvoista ja kieltäytyä lähtemästä“. Ja kun miestä alkoi kaatua, niin pojat eivät odottaneet perääntymiskäskyä,

„Kun vain saisi olla pois sellaisesta lihamyllystä“.

JR 10 1. pataljoonan 1. komppanian sotamies Kalevi Matikainen, kotoisin Kiuruvedeltä, kertoo:

„Meidän pataljoonaa valmistettiin partioretkelle jo pitemmän aikaa. Meitä syötettiin kuin karjaa teurastuksen edellä. Ruoka ei ollut erikoisen hyvää, mutta sitä sai paljon enemmän kuin tavalliset rintamajoukot saavat. Mutta kyllä sitä on mieluummin huonommillaakin sapuskoilla, kun vain saisi olla pois sellaisesta lihamyllystä, johon meidänkin komppania joutui. Ahkiot, joissa vedimme tulirasioita ja kasapanoksia sytyttääksemme kylän tuleen, oli tyhjennettävä hängelle ja kylästä palattua täytettävä kaatuneiden ruumiilla. Mitään erikoisempaa emme saaneet aikaan.

Karkumatalla meidän 1. komppania joutui täydellisesti mottiin. Kuulaa tuli joka puolelta ja miehiä kaatui paljon. Meidän jälkimmäisestä ryhmästä pääsi liivahtamaan pois ainoastaan kolme miestä, minä niiden mukana“.

Suomen armeijan sotilaat! Hitlerin asiat ovat hullusti sekä Itärintamalla että Pohjois-Afrikassa. Hän koettaa korjata toivotonta asemaansa vaatimalla alustalaisiltaan yhä uutta tykinruokaa. Se on syy, miksi teitä siellä täällä ajetaan epätoivoisiin ja tolkuttomiin hyökkäys- ja partioimisyrityksiin.

Suomalaiset Hitlerin kätyrit koettavat pitkittää saksalaisten isäntiensä, fascistikonniin, armonaikkaa uhraamalla teidän sydänverenne.

Sotamies Leo Jumpposen ja sotamies Kalevi Matikaisen lausunnot puhuvat osaltaan selvää kieltä siitä kohtalosta, joka Mannerheimin tuholaispartioita odottaa. Yhtä surkeasti ovat päättäneet poikkeuksetta kaikki ne hyökkäys- ja partioimisyritykset, joita Suomen armeijan taholta on viime aikoina saksalaisten vaatimuksesta tehty.

SANOI ...

Mihin voi, liha ja kananmunat katoavat?

SAKSMANNEJA JUMALOIVA LOTTA ROUVA JORMANAINENKIN USKOO NYT, ETTÄ NE MENEVÄT VIERAISIHIN SUIHIN.

Sotamies Viljo Pohjotalle,
1 Kpk 2634, kirjoitetaan
Salosta:

"Sakarini ei saa mistään. Niin, mistäkään ei saa mitään. Kyllä tämä elämä on jokseenkin kurjaa, ja selvä on, että se tulee aina vaan pahemmaksi.

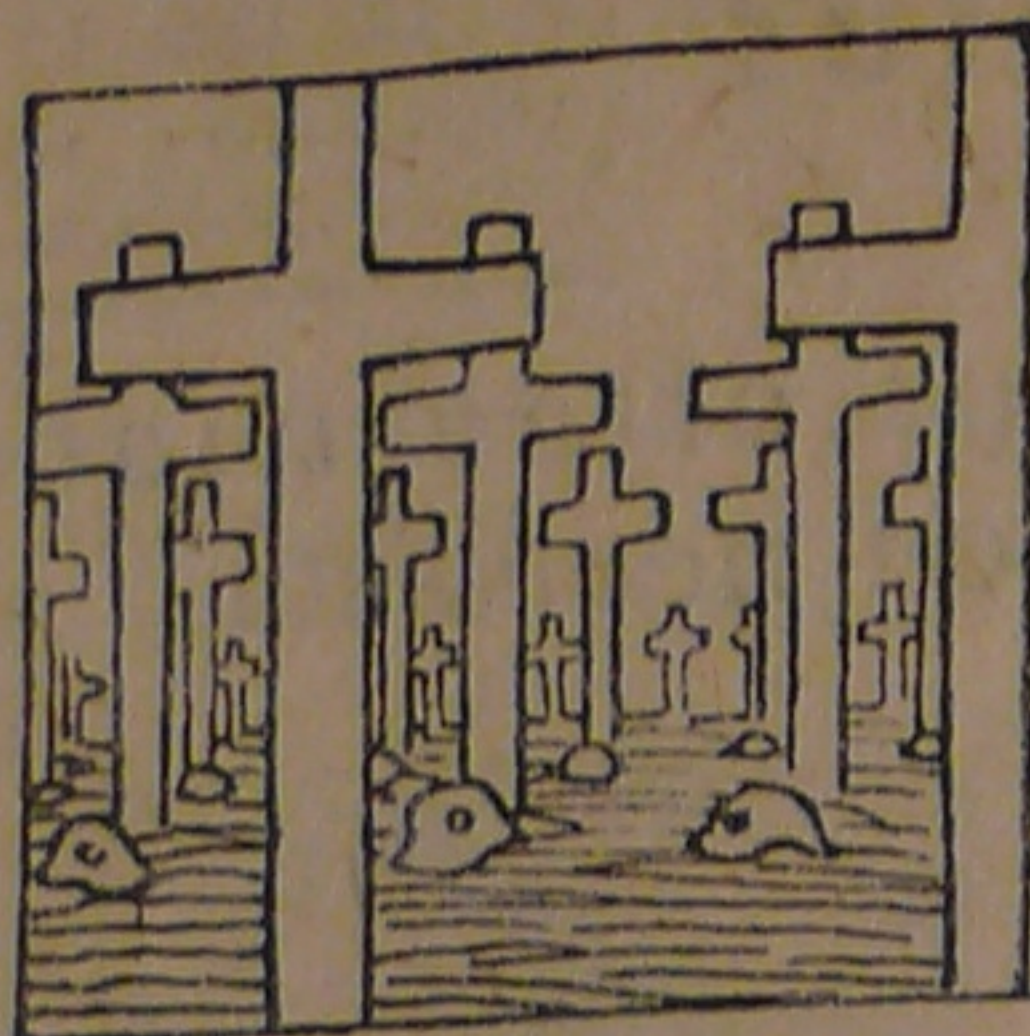
Olemme ihmetelleet, mihin esim. kananmunat menee, kun niitä on niin paljon myymälöissä, eikä ihmisille anneta yhtään. Ellei niitä viedä ulos, niin sitten pistää omat herrat ne poskiinsa, tai nuo täällä majailevat. Tiedät kai mitä tarkoitan? Katsos johonkin niiden täytyy joutua. Saara nauroi, että rouva Jormanainen oli ollut myös niin vihainen. Hän oli tuuminut, että jos jotain itse tuottaa, niin ei niitä pitää saa, vaan kaikki viedään pois. Totta tuo kyllä on, mutta kyllä mua tavallaan naurattaa, kun nuo innostuneet lotat ja suojeluskuntalaisetkin alkavat olla tyytymättömiä.

Missä niillä mahtaa olla nyt se uhrautuva isänmaallinen henki? Luulen, että sitä heillä ei ole koskaan ollutkaan, mutta oli helppo näytellä sitä silloin, kun kaikki oli hyvin.

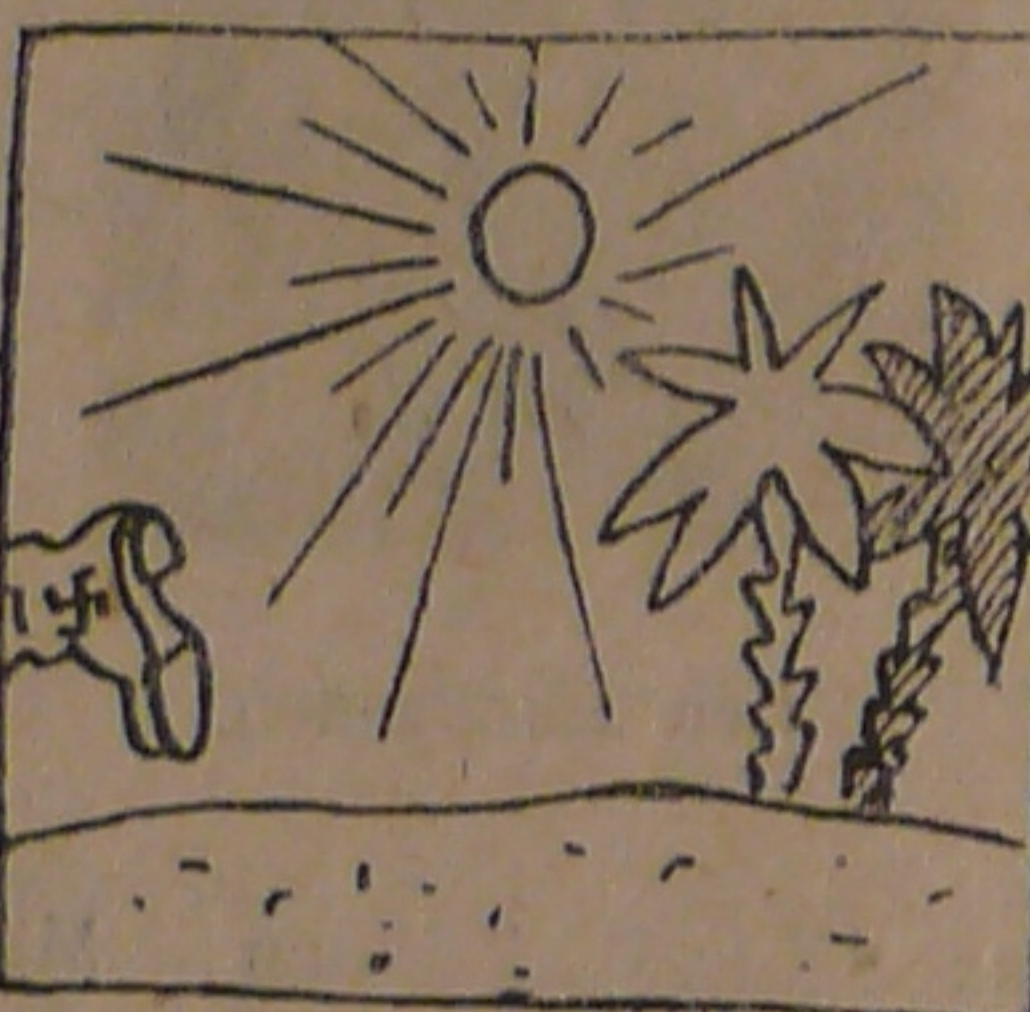
Menisivät nyt Suomen kaupunkipaikoissa asuvien työläisten asemaan, joilla ei ole edes aina leipäpalaa. Mitä he sitten sanoisivat".

RUOTSI VAROITTAASUOMEA

Ruotsalainen lehti "Göteborgs Posten" kirjoittaa: "Suhde Venäjään on jo 130 vuotta ollut kiinteä kohta Ruotsin ja Norjan politiikassa. Kummallakin skandinavisella kansalla on koko tänä aikana ollut hyvin vähän sellaista, mistä ne olisivat voineet syyttää Venäjää naapurinaan. Ruotsi voi todeta, että

"Uusi Eurooppa", sanoi sotamies Jussila hautausmaasta.

"Ehtiiköhän se Jussin päiväksi Berliiniin", sanoi sotamies Makkonen, kun Rommelin livohkasta kerrottiin.

"Tuossa on sulle kautakululupa taivaan valtakuntaan", sanoi Oulun poika, kun saksmannin kuoliaaksi löi.

Venäjä on ollut hyvä naapuri. Samaa voi sanoa myöskin Norja. Jos Suomi haluaa elää, on sen heitettävä yli laidan kaikki suunnitelmat Venäjän Karjalaan nähden ja lakattava pitämästä vihollisuuttaan venäläisiin kiertämättömänä kohtalonaan. Suomalaisen oikeistopiirien ja heidän lu-

"Totaalinen mobilisatio", sanoi Helsingin poika, paidastaan taita haki.

"Onko sulle saatanan annettu minuunkin kautakululupa", sanoi tyttö, kun saksmanni seuras tarjosi.

"Saksmannin kautakuluväylä", sanoi sotamies Heiskanen lottakanttiin.

kuisten edustajiensa maassamme on kieltäytynyt venäläisvastaisesta propagandasta Ruotsissa. Ruotsi ei osallistua Göringin venäläiseen propagandaan. Ruotsi ei halua myöskään suomalaiset harjoittaisivat Ruotsissa".

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 31
1943

RINTAMALEHTI

Lauantaina
huhtikuun 10 pnä

Mitä Punaisen armeijan talvihyökkäys opettaa?

Lehtemme edellisessä numerossa oli julkaistuna Neuvostoliiton Tiedotustoimiston ilmoitus Punaisen armeijan talvihyökkäyksen tuloksista. Tämän lehden toisessa paikassa toistamme vielä tärkeimmät näistä tuloksista. Suomalaisen sotilaan on hyvin terveellistä tutustua niihin nähdäkseen selvästi, mikä häntä odottaa.

Kuluneen talven aikana on Punainen armeija tuottanut Saksan fascistisille sotalaumoille jättäjäismäisen tappion, jota ei voida millään korjata. Fascistinen peto ei ole vielä tapettu, mutta se on saanut kuolettavan haavan. Se voi vielä tapella, vieläpä raivotakin, mutta mikään ei enää voi estää sen väistämätöntä tuhoa.

Hitler-Saksa ei enää taistele voittaakseen, vaan ainoastaan lykätäkseen tuonemmaksi sen ankaran tilinteon hetkeä, joka sitä odottaa Euroopan kansoja kohtaan tekemistään katalista rikoksista.

Saksan tappio on varma. Selaisesta liittolaisesta ei ole muuta kuin ikävyyksiä. Tämän tuntien Suomen vallanpitäjät pitävät silloin tällöin tarpeellisena teeskennellä käyvänsä "omaa sotaansa", Saksasta riippumatta. Mutta tuollaisella humpuukilla ei ketään vedetä huulesta. Mitä kauemmin sota jatkuu, sitä selvemmäksi

käy jokaiselle, että Suomen miesten tuhoaminen jatkuu nimenomaan fascistisen Saksan hyväksi. Totta on, että Suomen suurkapitalistit, Hitlerin liittolaiset, lähtivät sotapolulle tavoitellessaan omia itsekkäitä anastuspyyteitään — "Suur-Suomen" luomista ja Karjalan luonnonrikkauksien rosvoamista. Totta on myöskin se, että he eivät ole milloinkaan noista pyyteistään luopuneet.

Mutta noiden Suomen herrojen anastussuunnitelmien haaksirikko on niin ilmeinen, että niiden toteutumiseen ei enää ku-

kaan usko. Näin ollen ei sodan jatkamisella Suomen taholta ole enää mitään muuta merkitystä kuin varmaa perikatoaan kohti kulkevien Saksan fascistien auttaminen. Jatkamalla Suomen miesten tappattamista, Suomen vallanpitäjät suorittavat Hitlerille sitä veriveroa, jota heidän sotaliittonsa Saksan kanssa edellyttää.

Romanialainen, unkarilainen ja italialainen armeija, jotka Hitlerin vaatimuksesta oli lähetetty Itärintamalle, saivat viime talvena kokea omassa nahassaan,

(Jatkuu 2. siv.)

Mitä Punaisen armeijan...

(Jatkoa 1. siv.)

minne fascistisen Saksan liittolaisten tie vie. Nuo armeijat jou-tuivat täydellisen tuhon omiksi. Tuholta pelastuivat ainoastaan ne kymmenet tuhannet romanialai-set, unkarilaiset ja italialaiset so-tamiehet ja upseerit, jotka an-tautuivat Punaisen armeijan van-geiksi.

Romanialaisen, unkarilaisen ja italialaisen armeijan tuhon jäl-keen ei tarvitse edes asettaa ky-symystä: Kuka on seuraava? On itsestään selvä, että nyt on Mannerheimin armeijan vuo-ro.

Punaisen armeijan talvikamp-pailun tulokset puhuvat hyvin selvää kieltä sen hetken lähesty-misestä, jolloin Suomen armeijan joukko-osastot voivat pelastua tuholta ja surmalta ainoastaan lähtemällä kiireesti pois Neuvos-tomaan kamaralta tahi antautu-malla vangiksi suurin joukoin.

Siell' lempivät lehdissä saksalaiset Alppikengistä jäljet vaan jää-

Saksmannin „puhemiehet”

Korpraali Aarne Kiesille, 1 Kpk 4116, kirjoittaa Sirkka Kirjavainen, Lahti, Radan-sivu 31 (Sarja O.Y.):

„Nythän sitä kaakatetaan, että vanhoilla piioillakin pitäisi olla lapsia. Se on minusta sentään liikaa vaadittu... En harrasta ensinkään saksmannia, enempää kuin muitakaan manneja”.

Keitä ne oikeastaan ovat, nuo kaakattajat, jotka koettavat riivata yksinäisiä naisia, nuorista tyttöistä „vanhoihin piikoihin” saakka, siirtämään aviottomia lapsia sodan kurjuuden keskelle?

PUNAISEN ARMEIJAN TALVIHYÖK-KÄYKSEN TÄRKEIMPIÄ TULOKSIA

(NUMEROITA JA TOSIASIOITA)

TALVIHYÖKKÄYKSEN AIKANA PUNAINEN ARMEIJA ON saartanut, tuhonnut ja ottanut vangiksi 330-tuhantia saksalaisen valioarmeijan Stalingradin luona; edennyt länteen muutamien paikoin 600—700 kilometriä vapauttanut saksalaisista anastajista 480.000 neliö-metriä käsittävän alueen, joka on yhtä suuri kuin koko Suo-pinta-ala; tuhonnut 850.000 vihollisen sotilasta; ottanut vangiksi 343.525 vihollisen sotamiestä ja seeria; ottanut sotasaaliina 1.940 lentokonetta, 4.670 tykysvaunua, 15.860 tykkiä ja 500.000 kivääriä; murtanut Leningradin saartorenkkaan.

343.525 sotavankia

850.000 kaatunutta

Kenen asioilla nuo kaakattajat oikein liikkuvat? Vastaus on selvä: Saksmannin asialla! Täy-

sin sitovista todistuksista ei ole suinkaan puutetta. Tietty asiahan se on, että valtaosa sodan aikana Suomessa syntyneistä aviottomis-ta lapsista on saksalaisia — isän puolelta. Onhan se tunnettua, että saksmanni se on, joka „hal-litsee tyttäriä” Suomen kaupun-geissa ja muissa asutuskeskuk-sissa, naimaissa olevien Suo-men miesten näivettyessä ja sur-kastuessa rintamakorsuissa.

Lapsentekokaakatuksella ei sota-ajan Suomen synkissä olois-sa ole muuta tarkoitusta kuin se, että kaikki kynnelle kykenevät naiset saataisiin „harrastamaan” saksmanneja.

Lapsentekoapostolit ovat pynsä myyneitä parittomia, jotka huolehtivat saksman-rohmujen määrätynlaisten peitten tyydyttämisestä.

Erään noista Sirkka Kirja-sen mainitsemista kaakattajis-tuntee koko Suomi, ainut-äänestään. Se on korkea propa-gandaviskaali Jahveti, saksmannien virkaintoisimpia „puhemiehiä”. Tämä suuri propagandavirkamies se on oikein Suomen radiossa yllyttänyt vakitus-miestä vailla olevia naisia kiin-tekemään lapsia „isänmaalle”. Kun noista Jahvetin saarnas-karistetaan pois jonninjoulu-„isänmaallinen” tekopyhyys, jällelle se, mikä niissä on ole-lista, nimittäin rivo kehoitus antautua arvelematta ensimmäiselle vastaan tulevalle Sak-saksmannille.

Sotavangit kirjoittavat

omaisilleen, tuttavilleen ja ruotukavereilleen

Neuvostoliitossa olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä julkaisemme heidän kirjeitään omaisilleen, tuttavilleen ja ruotuka-vereilleen.

Pyydämme lukijoita lähettämään terveiset vankien kirjeiden otsikoissa mainituille henkilöille.

JR 11 3. pataljoonan sotilaille

Terveiset täältä Neuvostoliiton sotavankileiriltä sinne tulilinjalle. Kaverit, siitä on jo pitkä aika, kun poistu-in sieltä Mannerheimin verisestä ja typerästä sodasta, jossa pimeydessä vaeltava Suomen kansa yhä vielä antaa suotta tapattaa poikiaan Saksan verihurttien edestä. Muistatte varmaan ja kuuntelitte radiota siellä linjoilla, kun puhuin teille täältä Puna-armeijan puolelta. Kehoitin teitä kaverit, että lopettakaa sota, josta ei ole muuta hyötyä kun kurjuus ja suuret määrät puuristeja, joita teille vieläkin antaa lahtari Mannerheim. Leirielämästä tuon totuuden julki. Täällä leirillä olen keittiössä työssä. Ruoka on hyvää, jota saamme nauttia lämpimänä kolme kertaa päivässä, leipää täällä saa sotavangit aina 600 gr.—1.000 gr. riippuen mitä työtä hän suorittaa. Ne, jotka ovat jouten, saavat 600 gr. leipää päivässä. Vapaata on elämä leirialueella. Me saamme harjoitella omia kansallisia kulttuuriharrastuksiamme. Ajan-viettopelejä on myös, ja meidän käytettävissämme on klubi. Siellä on kaikki soittopeleistä lähtien. Siis kaverit, näin on totuus, ei täällä tapeta eikä puhkota silmiä. Rauhan jälkeen palaamme var-masti terveisin kotikamaralle. Terve kaverit!

JR 11 3. pataljoonan entinen sotamies

Kalle Ruha.

*

Emäntä Saara Korhonen,
Ristijärvi, Suurtola.

Äiti hyvä!

Mitä parhaat kevään terveiset täältä Neuvostoliitosta sinne Suomeen. Minä voin täällä edel-leen mitä parhaiten, toivon kui-tenkin pikaista näkemistä. Joten terveiset kaikille, näkemiin!

Stm. Kemppainen Tuomas
JR 11 Kpk 9. 5021.

Sotavankien ja yllöik-karien nimiä ei julkaista ilman heidän suostumustaan.

Taavetti Tietäväinen.

Herra Roivanen,
Suomi, Hämeen lääni,
Orivesi (as.)

Monet terveiset kotiin

täältä Neu-vostoliiton so-tavankileiriltä! Kohtelu ja ruoka on ol-lut hyvä. On-han siitä jo pitkä aika, kun kotimaan kamarat jäi-vät. Vaan vie-lä kerran taas

tavataan, kaverit ja tuttavat. Täällä leirillä saa 600 gr.—1.000 gr. leipää päivässä, riippuen työn laadusta, mitä työtä kukin suo-ritttaa. Jokainen saa harjoittaa täällä omia kulttuuritapoja. Siis ystävät siellä kaukana, näin on selvä totuus. Kehoitin teitä, alas sota!

Lauri Roivanen
22. Pataljoona.

Neuvostoliiton sotavanki-leirillä 11.3.43.

*

Herra Heikki Malinen,
Iisalmi, Omakotialue.

Terveiset kotiin.

Tervehdys täältä Vénäjän maalta Suomeen. Olen täällä sotavankina, voin hyvin. Toivoi-sin pian pääseväni kotiin täältä vieraasta valtiosta. Hyvää voin-tia toivotan teille Isä ja Äiti.

Stm. Malinen Aarne
Ktr. 18 III p:sto E. p:ri.

*

Salon Hähkänä.
Hilja Kaukinen.

Heipä hei, Hilja hyvä.

Olen sotavankina täällä Neu-vostoliitossa. Hyvin olen voinut ja ollut terveenä. Toivon sodan pian loppuvan, että jälleen tava-taan. Näkemiin siis vaan ja voi-kaa hyvin. Lauralle isä myös toi-voo hyvää vointia.

Stm. Toivo Kaukinen
JR 22 II patal. 6. kompp.
3. joukk.

SOTAVAMMAISTEN KATKERA KOHTALO

„Kyllä se on kauheata katsella nuoria poikia, jotka ovat invaliideja”

Monet kymmenet tuhannet sotavammaiset kiroavat katkeraa kohtaloaan Suomen kylien ja kaupunkien takapihoilla ja vaivastaloissa. Propagandaurhot ja muut selustapinnarit omistavat heille silloin tällöin koreita, mutta onttoja myötätunnon sanoja joissakin hyväntekeväisyysjuhlatilaisuuksissa. Mutta sotainvaliidien todellinen kohtalo, heidän lukumääränsä y.m. oleelliset seikat pidetään visusti salassa. Se on politiikkaa. Suomen hallitusherrat salaavat totuuden sotavammaisten kohtalosta, koska se tekisi „huonon vaikutuksen” rintamamihiin, jotka ovat odottamassa vuoroaan tulla vainajiksi tahti sotavammaisiksi. Vaikutus olisi sitäkin „huonompi”, kun sotaa ei käydä oman maan puolustamiseksi, vaan vieraan maan anastamiseksi, nautettavan ja toivottoman „Suur-Suomi”-houreen puolesta, saksammiin puolesta. Esitämme

OTTEITA OMAISTEN KIRJEISTÄ, joissa kerrotaan sotavammaisten suuren armeijan kurjasta asemasta:

Kersantti Toivo Arvid Heikkiselle, 2 Kpk 0472, kirjoittaa Annikki Kontro, Helsinki, Pengerkatu 32 A 35:

„Näen täällä joka päivä hirveän paljon invaliideja. Keneltä on jalka pois, keneltä käsi pois, kuka on sokea”.

Eräs Pauli kirjoittaa sairaalasta veljelleen:

„Minulta kyllä loppui jo sota ainaisesti, mutta invaliidina saan olla lopun ikääni. Ei tämäkään kohtalo ole kovin hauskaa jalattomana kulkea”.

Sotamies Eino Kokolle, 9 Kpk 5295, kirjoittaa Eila Hietala, Oulainen, Rounamo:

„Kyllä niitä täällä kylläkin on hirveästi noita haavoittuneita”.

Eräs Impi kirjoittaa veljelleen Ruottalasta:

„Teilläkin on nuoruuden kuoloisuus parhaillaan. Voi kun teistä ei tulisi invaliideja. Kuinka ikävä on katsella sotainvaliideja, jotka raukat saavat kärsiä koko ikänsä, jos pitkään ikä sattuu”.

Sotamies Aarne Korpiselle, 9 Kpk 5836, kirjoittaa hänen si-

sarensa N. Korpinen, Turku, Kellonsoittajankatu 3:

„Kyllä se on niin kauheata katsella nuoria poikia, jotka ovat invaliideja. Meillä käy pari sellaista täälläkin, jotka ovat perin kurjan näköisiä. Kyllä olen usein ajatellut, että heillä ei ole elämässä enää mitään odottamista, kun parhaimmassa iässä on elämä tuhattu. Toinen heistä on niin kurjan näköinen kasvoista, että vapisen, kun ajan partaa, jota kasvaa sellaisten suurten arpien välissä”.

Sotamies Eino Karvoselle, 1 Kpk 4176, kirjoittaa E. Mustonen, Joensuu, Kettuvaara:

„Kankaanrannan poikia on yksi kateissa, toinen kaatui ja kolmas oli astunut miinaan, niin että jalat olivat menneet. On siinä yhden perheen osalle vahinkoa kylliksi”.

Alikersantti Matti Kiiskilälle, 1 Kpk 4175, kirjoittaa Oili Kiiskinen, Mäntäjälahdelta:

„Erkki rukka meni miinaan kahden pojan kanssa. Oli aika pahasti ruhjoutunut. Kuka nyt työt tekee kun kaikki miehet kuolee ja osa jää invaliidiksi?”

Puustisen tuholaispataljoonan „viimeinen vaellus”

VISKAALLEITTEN KESKE

JR 10 1. pataljoonan sotamies Leo Jumpponen kertoo, että kenraalimajuri Raappana oli kastamassa pataljoonaa sen läheisyydessä päättyneelle partioruusu-ohrasesti „viimeiselle vaellukselle” eli kenraalimajuri Raappana ja majuri Puustisen kesken sen va keskustelu:

Raappana: „No, jos on kaikki valmistelut partioruusu-varten loppuunsaatu?”

Puustinen: „Kyllä, herra kenraali. Tänä aamuna lähetettiin jo kaikille omaisille sotamiesyöillä kirjoittamat viimeiset jäähykirjeetkin”.

Raappana: „Kyllä kai te kastitte ettei sotamiesten viimeisissä kirjeissä ollut mitään liikaa?”

Puustinen: „Kyllä, herra kenraali, määräsinkin kaikista kirjeistä leikkaamaan pois sellaiset kohdat, jotka alkoivat sanoilla: „Jos eloon...”

Raappana: „Poikien mielen on kai reipas?”

Puustinen: „Kyllä, herra kenraali. Heti, kun he saavivat partioruusu-matkan olevan edessä, ryntäsivät kaikki lääkärin vastaanotolle vaivastaloon kipuun. Suurin osa vaivastalosta päänsärkyä, selittäen, etteivät he kene mitään ajattelemaankaan”.

Raappana: „Hyvä, juuri näin. Sotamiehiä me tarvitsemme tälle retkelle. Mutta mitä varten olette laatinut tuon pitkän luettelon johon on merkitty kaikki sotamiesten sairaudet?”

Puustinen: „Sitä varten, kenraali, että retken päätyttyä voimme ilmoittaa sotamiesten kuolleille, että heidän poikansa kuolivat luonnollisella kuolemalla”.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 32
1943

RINTAMALEHTI

Tiistaina
huhtikuun 13 pnä

KUOLEMA HITLERILÄISILLE KONNILLE JA HEIDÄN RIKOSKUMPPANEILLEEN!

ERÄITÄ TOSIASIOITA

PERAANTYESSAAN Punaisen armeijan joukkojen tieltä hitleriläiset sotalaumat ovat tehneet ja tekevät edelleenkin kaikkialla ilkitöitä.

Neuvostoliiton hallituksen asettama tutkijakunta, jonka tehtävänä on tutkia saksalaisten anastettujen ja heidän rikoskumppaneidensa suorittamia konnantöitä, julkaisi äskettäin uuden tiedonannon saksalaisten roistojen rikoksista Vjasmassa, Rshveissä, Gshatskissa, Sytshevkassa y.m. paikkakunnilla. Tiedonannossa esitetään suuri määrä tosiasioita siitä, kuinka hitleriläiset tuhoavat kaupunkeja ja kyliä, pahoinpitelevät, kiduttavat, räkkäävät ja murhaavat joukoittain rauhallisia kansalaisia sekä neuvostoliittolaisia sotavankeja, ampuen, hirttäen, elävältä polttaen. Saksalaiset tappavat kaikki sellaiset ihmiset, joita he eivät tarvitse, ja vievät Saksaan orjikseen ne, jotka vielä kykenevät raatamaan heidän hyväkseen.

Saksalaisten konnien katalat ilkityöt ovat jatkoa niihin verilisiin rikoksiin, joita he ovat suorittaneet Länsi-Euroopan miehityksessä maissa. Ero on ainoastaan siinä, että Neuvostoliitossa heidän ei onnistu hetkeksikään murtaa kansan taistelutahtoa. Päävastoin, jokainen heidän rikoksistaan kertova tosiasia lisää neuvostokansan vihaa noita halveksittavia roistoja kohtaan, luovuttaa Punaisen armeijan sotureiden päätöstä kostaa hitleriläisille ja heidän rikoskumppaneilleen ja tuhota heitä säälimättä siihen asti, kunnes parantavat tapansa.

Tietäköön jokainen suomalainen sotamies ja upseeri, että Punainen armeija ei kohtele hitleriläisten konnien rikoskumppaneina ainoastaan Rydin, Waldenin ja Mannerheimin koplaan kuuluvia valkoisen Suomen vallanpitäjiä, vaan myöskin heitä itseään, nimittäin suomalaisia sotamiehiä ja upseereita, niin kauan kuin heidän jalkansa polkee Neuvostomaan kamaraa ja niin kauan kuin he taistelevat käsi kädessä saksalaisten kanssa. He voivat puhdistautua saksalaisten pyöveiltä ja murhapolttajien rikoskumppaneita tahrivasta häpeästä ainoastaan tekemällä viipymättä ja selvästi pesäeron saksalaisista, kieltäytymällä tottelemasta saksalaisten ja näiden suomalaisten renkien käskyjä.

Millään muulla tavalla he eivät voi väistää sitä ankaraa tilintekoa, joka odottaa hitleriläisiä niistä katalista rikoksista, joita he ovat suorittaneet Neuvostoliiton ja muun Euroopan kansojen kohtaan.

— Saksalaisen kenraalin Schimannin santarmijoukot, poromestari Arnold Stämp ja gestapon päällikkö paroni Adler kiduttivat ja tappoivat Vjasmassa tuhansia rauhallisia asukkaita. Joulukuun 10 päivänä he kuljettivat kaupungin ulkopuolelle 34 neuvostokansalaista, miehiä ja naisia, pakottivat heidät kaivamaan haudan itselleen ja sitten ampuivat heidät.

— Helmikuun 28 päivänä 1943 saksalais-fascistiset roistot ajoivat Sytshevkassa taloon N:o 57 Nabereschnaja-kadun varrella kaikki lavantautia sairastavat kaupungin asukkaat saamaan muka lääkäriä, sulkiivat heidät sinne ja sitten polttivat talon.

— Holmetsin kylän lähellä Sytshevkassa piirissä oli tie puhdistettava miinoista. 102. saksalaisen jalkaväkidiivisioonan komentajan kenraalimajuri Fislerin käskystä fascistit ajoivat Holmetsin kylän asukkaita miinoitettua tietä pitkin. Kaikki nuo ihmiset tuhoutuivat räjähtäviin miinoihin.

— Kiinyn kylässä saksalaiset heittivät kolhoositalonpojan Bogdanovin lapsen nuotioon ja sitten polttivat myöskin lapsen äidin.

— Sytshevkassa vapauttamisen jälkeen saksalaisista miehittä-

(Jatkuu 2. siv.)

LYHYITÄ UUTISIA

● Maaliskuun aikana englantilaiset lentokoneet ovat heittäneet sotilaallisiin kohteisiin Saksassa yli 8.000 tonnia räjähdys- ja palopommeja. Englannin lentose on tehnyt kolme kertaa hyökkäyksen Berliiniin, kaksi kertaa Esseniin sekä myös hyökkäyksen Hampuriin, Nürnbergiin, Müncheniin, Stuttgartiin, Duisburgiin ja Bochumiin. Viimeisen lentohyökkäyksen aikana Essenin huhtikuun 4 päivänä englantilaiset lentokoneet heittivät kaupunkiin 900 tonnia pommeja. Suurille Kruppin tehtaille on tuotettu uusia vaurioita.

● Keski- ja etelä-Norjan kaupungeissa toimii huomattavia norjalaisten sissien osastoja. Tämän johdosta saksalaiset miehitysviranomaiset ovat äskettäin olleet pakotettuja lähettämään Oslost mainituille alueille yli 3.000 saksalaista sotilasta. Vaino-toimenpiteistä huolimatta sissien toiminta vilkastuu päivä päivältä.

● Sissiliike kasvaa Kreikassa. Useat alueet ovat täydellisesti sissien valvonnan alla. Olympoksen vuoristossa toimii tuhansia sissejä, Peloponnesoksen alueella 1.200. Florinan alueella 500 sissiä.

ERÄITÄ TOSIASIOITA

(Jatkoa 1. siv.)

Ilstä löydettiin siellä olevalta keskitysleiriltä suuresta haudastankina olleen puna-armeijalaisen ja neuvostokansalaisen ruu-

— Korytovkan kylässä saksalaiset sotilaat harjoittivat marraskuussa 1941 ammuntaa pitäen maalitaulunaan puna-armeijalaisia, tappaen täten 14 henkeä.

— Perääntyessään Vjasmasta saksalaiset myrkyttivät syanaatilla useimmat kaivot, räjäyttivät kirkot.

— Gshatskissa oli kirkot muutettu hevostalleiksi ja rakennuksiksi. Erästä kirkosta saksalaiset olivat tehneet teurastamon. Muut kirkot on räjäytetty.

— Maaliskuun 6 päivää vasten yöllä, ennen perääntymistä Sytshevskasta, saksalaiset miehittäjät räjäyttivät kaikki 7 kirkkoa.

— Rshhevissä fascistit ovat hajoittaneet 13 kreikkalaista sekä yhden puolalaisen kirkon.

— Pokrovkan kirkon saksalaiset ryöstivät putipuhaltajien veivät siellä kaikki arvoesineet. Kirkoista he tekivät sotamuseoita. Pappi Andrei Popov ammuttiin.

Yllä esitetyt tosiasiat valaisevat ainoastaan niitä konnatoimia, joita Saksan hitleriläiset ovat viime aikoina suorittaneet. Omaa putoa kauaksi puusta. Hitlerin suomalaiset rikoskumppanit, ne tunnetaan lahtarien nimellä, eivät halua jäädä jälkeen saksalaisten oppimistareistaan. Uusimpia tietoja mannerheimiläisten lahtariverisistä konnantoista rauhallisia neuvostokansalaisia sekä neuvostoliittolaisia sotavänkejä kohtaan julkaisemme lehtemme seuraavassa numerossa.

naiset ja lapsetkin. Esim. Bergströmin tupakkatehtaan työläisnaiset sulki-
vat tien Katajanokalta hyökkääviltä saksalaisilta joukoll-

ta. Taistelu useita tunteja ja vasta sen jälkeen, kun saksalaisten tuhoisa tykkituli oli surmannut suurimman osan tehdasta puolustaneista naisista, saksalaisten onnistui vallata tehdas.

Saksalaiset eivät kammoksuneet mitään konnuutta murtaakseen Helsingin työläisten vastarinnan. Tunkeutuessaan pohjoisiin työläiskaupunginosiin Pitkäsillan kautta he ajoivat ilta-hämärässä edellään siltä pitkin kahden tulen välissä vangiksi ot-

tamiaan 300 työläistä, miehiä ja naisia.

Samanlaisesti Loviisassa maihin noussut eversti Brandensteinin prikaati sai kipeitä haavoja Suomen punakaartilaisilta ja Uudenkylän taisteluissa joissa kourallinen punakaartilaisia ajoi pakoon saksalaisten ren ylivoiman. Erikoista on, että ansaitsevat taistelut kyllän aseman luona. Kun saksalaiset olivat vastarintaa pitämässä miehittäneet Uudenkylän aseman, saapui sinne panssarijuna 300 punakaartilaisista koostuneen kera. Ne hyökkäsivät saksalaisten vastaan rautatie-
maltakin puolelta. Brandensteinin prikaatinsa Huh-
tikuun 14 päivänä
kaartilaiset saivat lisä-
Kouvolasta, ja nousi heidän
kumääränsä jo 600

Ohrasesti päättynyt partioretki

ESITÄMME VIELÄ KAHDEN SOTAVANGIN LAUSUNNOT ERÄSTÄ KARJALAISTA KYLÄÄ MURHAPOLTETTAMAAN LÄHETETYN MAJURI PUUSTISEN TUHOLAISJOUKON (JR 10:n 1. PATALJOONAN) SURULLISESTA KOHTALOSTA.

„KÄRKIJOUKKO OLI HALJUA SAKKIA“

Sotamies Kalevi Matilainen, kotoisin Kiuruveden Remeskylistä, kertoo:

Kalevi Matilainen

„Vanhemmat miehet, jotka omasta kokemuksestaan tiesivät, kuinka harva mies partioretkiltä palaa takaisin, koettivat saada nuorempia miehiä kieltäytymään lähtemästä surman suuhun. Kaukopartion miehille, jotka olivat karkijoukkona, pojat ehdottivat, että kun pääsette Ontajärven toiselle puolelle, niin avatkaa tuli omia joukkoja vastaan, jotta pääjoukot saavat aiheen palata takaisin omille asemilleen. Mutta karkijoukko oli haljua sakkia,

siihen oli haalittu lahtarimieli-simmät äijät. Se paineli tylsästi eteenpäin. Silloin ehdottivat pojat, että vaaditaan pataljoonan komentajaa Puustista palaamaan pataljoonineen takaisin, kun on jonkun aikaa lepäillyt metsässä. Tämäkin homma meni myttyyn, kun sakissa ei ollut yksimielisyyttä. Ja niin sitä mentiin siihen lihamyllyyn, jossa pataljoona jauhettiin nuuskaksi.

Varmasti moni poika viruesaan verissäpäin hangella katui, ettei ollut noudattanut noita vanhempien miesten arvokkaita neuvoja, vaan meni suinpäin herrojen, eli kuten nykyään sanotaan, sikaari- ja konjakkiportaan äijien virittämään ansaan“.

Ketä Suomen armeijassa syötetään hyvin

Sotamies Martti Viljam Leinonen, sekatyömiehen Paltamon Melalahdelta, kertoo:

„Syyskuussa meidät siirrettiin etulinjoilta kauemmaksi se-lustaan. Meitä alettiin heti syöt-tää paremmin. Meille annettiin lisätyt voi- ja sokeriannokset, eikä leivästä ollut puutetta. Se oli epäilyttävää. Pojat kyselivät ihmeissään, että mistä nyt tuull puhaltaa. Mutta sitten kun kal-kista muistakin merkeistä huo-mattiin, että meidän pataljoonaamme valmistetaan hävitys-retkelle Punaisen armeijan se-lustaan, ymmärrettiin myöskin tuon syöttämisen tarkoitus. Mel-tä valmistettiin tapatettaviksi jossakin hullussa yrityksessä“.

Itkun päivä Porvoossa

Jääkäri Pentti Metsolalle, 1 Kpk 4116, kirjoittaa Anja Väli-kangas, Porvoo, Naisopisto:

„Kaikkia tuttuja ei enää ta-paa, sillä pojathan lähtivät jo toissapäivänä. Porvoossakin oli sellainen surullinen päivä vanhemmille ja „nuoremmil-le“. — Täältä lähti hirveesti poikia ja ainakin puolet kau-pungin väestöstä oli asemalla saattamassa ja tietystikin itke-mässä“.

Sotavankien ja ylliloikkarien nimiä ei julkaista ilman heidän suostumustaan.

25 vuotta sitten
Suomen Punainen kaarti tais-
telussa Saksan lahtareita
vastaan

HELSINGIN, KAUSALAN JA UUDEN-
KYLÄN TAISTELUT

Huhtikuun 11—14 päivinä 1918 Helsingin työläiset puolus-tivat uljaasti kaupunkiaan saksalaisten pyövelikenraalin von der Goltzin n.s. Itämeren divisioonaa vastaan. Tämä divisioona, joka käsitti n. 12 tuhatta miestä, sekä eversti Brandensteinin erillinen prikaati ja huomattava määrä merivoimia oli Suomen lahtareit-ten pyynnöstä lähetetty kukista-maan Suomen työlästekevän kan-saan vapaustaistelua.

Helsinkiä puolustivat näinä päi-vinä paitsi varsinaisia punakaar-tilaisia, myöskin työläiset, työläis-

Ryhmä suomalaisia sotavankeja Neuvostoliitossa

Konstit on monet akselin propaganda-huijareilla

Omituinen kaakatus kuuluu nykyään akselin leiristä. Se kuuluu ensin Berliinistä, mutta kaiku vastaa siihen Helsingistä ja Lahdesta. Viime aikoina on näet ruvettu laskemaan parvittain liikkeelle hitleriläisiä ankoja, jotka kaakattavat, että ne sadat tuhannet pommit, joita englantilaiset ja amerikkalaiset lentokoneet ovat pudottaneet Saksan armeijan sotilaallisiin tukikohtiin, eivät muka vahingosakaan osu sotilaallisiin kohteisiin, vaan — kirkkoihin, museoihin, sairaaloihin ja kouluhin.

Eräänäkin päivänä huusivat suu vaahdossa Berliinin propagandahuijarit — ja tasan tunnin jälkeen Helsingin ja Lahden propagandaurhot — että liittoutuneitten pommeista on Pariisissa luhistunut eräs koulurakennus, jonka raunioihin on mukautunut 180 lasta! Ja akselin propagandahuijarit näyttelivät "siveellistä suuttumusta".

Kun hitleriläiset Euroopan kansojen pyövelit ovat esiintyneen joidenkin ranskalaisten lasten "puolustajina", kun saksalaiset sotarosvot, museoiden ryöstäjät, koulujen ja sairaaloiden murhapolttajat vikisevät Saksan kulttuuri- ja valistuslaitosten tuhoamisesta, niin se on niin luonnotonta rimpuilua, että jokainen huomaa nuo jutut propagandahuijareitten keksimiksi.

"Miehiä menee, mutta saadaanhan hyviä tukkipuita",

SANOO JR 11:n 2. PATALJOONAN PASTORI PAAKIAHO

JR 11:n 2. pataljoonan alkerantti Jaakko Kijunen, kotoisin Haapavedeltä, kertoo:

"Meidän pataljoonan pojat ovat saaneet kuulla oikein papin suusta sen totuuden, että tätä sotaa ei käydä Suomen riippumattomuuden eikä yleensä minkään kauniin asian puolesta, vaan Suomen tukki-kapitalistien saaliinhimon tyydyttämiseksi. Pataljoonan pastori Paakiaho sanoi näet keran: "Kyllä tässä sodassa miehiä menee, mutta saadaanhan me hyviä tukkipuita".

Tämä "sielunpaimenen" avoimielinen tunnustus aiheutti vilkasta keskustelua poikien keskuudessa. Yleinen mielipide oli se, että tapelkoot itse tukkipuitensa puolesta ne herrat, jotka niitä himoitsevat. Sotamiehet eivät Karjalan tukkimetsiä tarvitse eikä heidän kannata tappaa eikä silvotuttaa itseään niitä tavoiteltaessa.

tarinoiksi. Konstit on monet.

Saksannin vikinä on paras todistus siitä, että pommit ovat osuneet maaliin — nimittäin saksalaisten tärkeisiin sotilaallisiin kohteisiin.

HUIPPU KUN HUIPPU

Tämän sodan alkua on Suomessa keksitty m.m. seuraavat

Aseveljeyden huippu

— Kun saksammi suomalaisen "aseveljensä" miesvelvollisuuksien täyttämistä tämän rintamalla ollessa.

Kiitollisuuden huippu

— Kun lapualaisjehu, kun saksammi auttaneen häntä heenlisäyksessä, huudattiin: "Köön Hitler!"

Kärsivällisyyden huippu

— Kun sotahullu odotti nerheimin viimevuotista hyökkäystä.

Hävyttömyyden huippu

— Kun Mannerheim ensin 200.000 suomalaista noo sitten, että rintamamitään mainittavaa.

Hulluuden huippu

— Kun Risto Ryti lauletti hän ei olekaan hullu poikaisista.

Pihjuuden huippu

— Kun Fanni Luukkainen lyttää kaikkia muita naisia tekemään äpärälapsalaisten kanssa, ja itse kynttilänsä vakan alle.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 33
1943

RINTAMALEHTI

Perjantaina
huhtikuun 16 p:nä

MANNERHEIMILÄISET LAHTARIT JOUTUVAT TILILLE KONNANTOISTAAN

ERÄITÄ TOSIASIOITA

Lehtemme tämpäpäiväisessä numerossa esitetyt tosiasiat kertovat mannerheimiläisten lahtareitten konnantoista sillä Neuvosto-Karjalan alueella, joka vielä toistaiseksi on Suomen armeijan hallussa.

Miettiköön jokainen suomalainen sotamies ja upseeri ennen kaikkea omaa osuuttaan vastuusta, jonka hän kantaa noista rikoksista, ottaessaan osaa vierasmaahan tehtyyn ryöstöretkeen, olkoonpa hän itse suoraan osallistunut noihin konnanteihin tai ei. Tehköön hän itselleen selväksi, hyväksyykö hän rauhallisten ihmisten, venäläisten ja karjalaisten — miesten, naisten ja lasten raatamurhat, hyväksyykö hän sotavankeiden epäinhimillisen kohtelun, pieksämisen, kiusaamisen ja räjäyttämisen.

Olkoon jokainen suomalainen sotamies ja upseeri varma siitä, että mannerheimiläiset rosvot ja lahtarit eivät voi välttyä ankaraa tilinteolta tekemiensä katalien rikosten johdosta. Tilinteon hetki lähenee. Se, joka ei ole lahtari, joka ei hyväksy rauhallisia kansalaisia ja sotavankeja kohtaan harjoitettuja petomaisuuksia, näyttäköön sen teoissa, jättäköön tavalla tahi toisella Mannerheimin armeijan, joko antautumalla vangiksi tahi lähtemällä metsiin. Muussa tapauksessa hän ei voi välttää sitä oikeudenmukaista ja ankaraa rangaistusta, joka odottaa mannerheimiläisiä lahtareita.

Valkosuomalainen lahtarijoukko järjesti verilöylyn Sosnitsyn kylässä. Tunkeuduttuaan kylään he ajoivat asukkaat kylän torille ja vaativat, että nämä sanoisivat, missä on sissien leiri. Talonpojat kuuntelivat suomalaisten upseerien vaatimusta eivätkä lausuneet sanaakaan. Silloin lahtarit ottivat iäkkään kollektivistitalonpojan Shukovin ja hirttivät hänet kaikkien kylän asukkaiden läsnäollessa. Kun he eivät senkään jälkeen saaneet talonpojilta tietoja sisseistä, tappoivat he vielä 20 asukasta.

Vangiksi joutunut suomalainen sotamies Juho Viitanen kertoo: "Kouvolan asemalla tapasin vanhan tuttavani. Nyt hän palvelee vankileirillä Viipurissa. Hän kertoi minulle, että venäläiset sotavangit elävät hyvin kurjissa oloissa, joka päivä kuolee nälkään monta miestä. He syövät mitä sattuu — kissoja ja variksia".

Suurin osa Petroskoin asukkaista on teljetty lauta- ja piikkilanka-aidoilla ympäröidyille vankileireille. Vangittujen keskuudessa on lapsiakin, joita pakoitetaan suorittamaan ylivoimaista työtä.

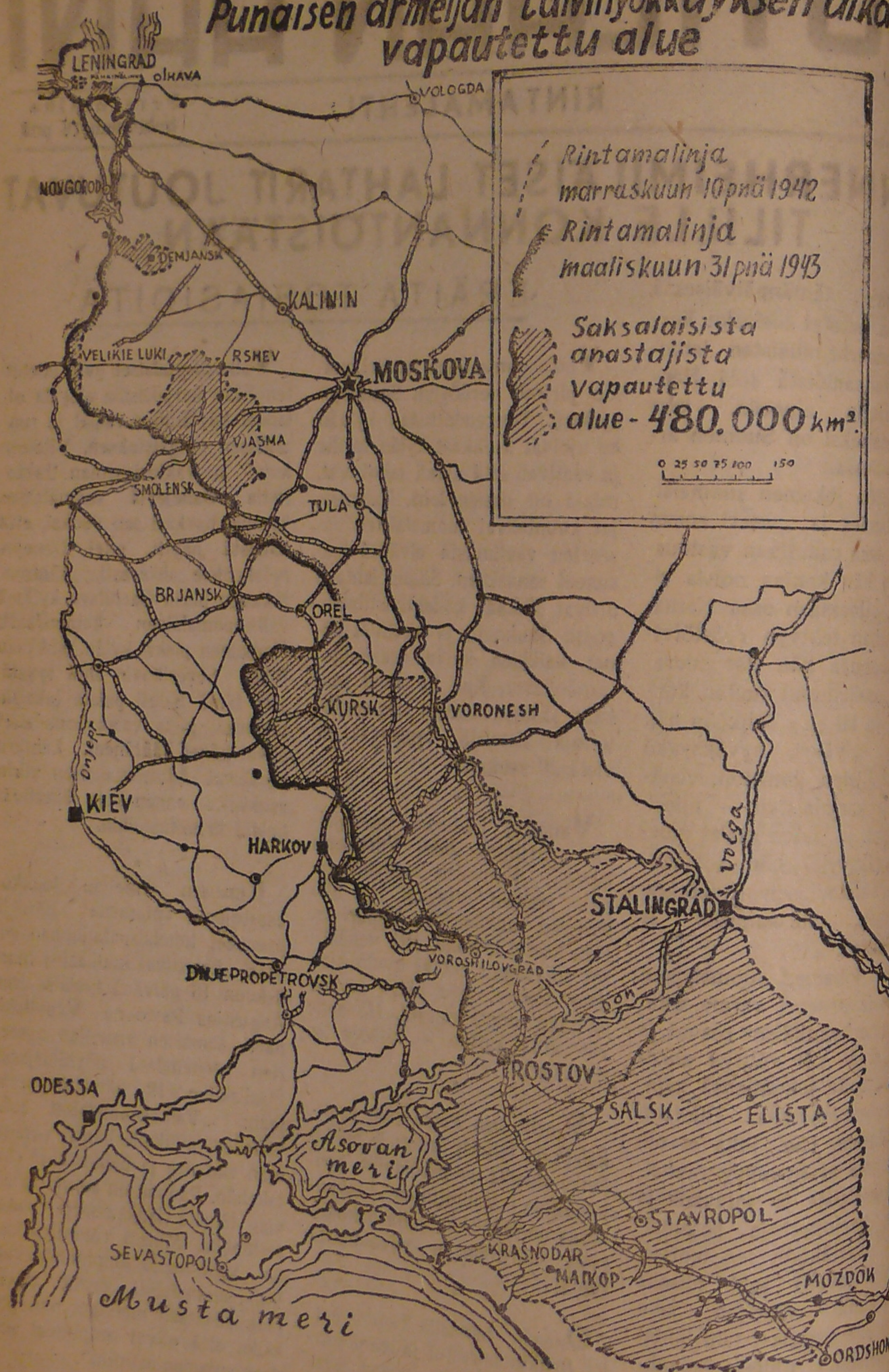
Onegan tehtaalla työskennellyt Britkin sairastui ja meni suomalaisen lääkärin luokse saamaan apua. Lääkäri pieksi sairasta Britkiniä, joka muutaman päivän kuluttua kuoli.

Valkosuomalaiset ovat miehittämillään karjalaisilla alueilla otaneet käytäntöön raipat ja ruumiillisen rangaistuksen. Viteleen kone- ja traktoriaseman traktorista Danejeviä suomalainen kymppi hakkasi sen vuoksi, että hänestä näytti, ettei Danejev työskentele ahkerasti. Äänisen-takaisen piirin Garnitsyn kylässä valkosuomalainen komendantti Honkanen pieksi kylän asukkaan Filipp Severikovin siitä syystä, että tämä halusi palata takaisin taloonsa, josta valkosuomalaiset olivat hänet häätäneet. Lahtarit ruoskivat Äänisen-takaisen piirin asukkaita ennen kuin lähettivät heidät linnoitustoihin.

Punaisen armeijan joukko-osastojen antamista iskuisa paenneet tuholaispataljoonan sotilaat kiduttivat kuoliaaksi maaliskuun 16 päivänä työläisnaisen Augustina Pavlovna Vdovitshinan. Punaisen armeijan upseerien tekemässä pöytäkirjassa maaliskuun 19 päivästä sanotaan: "Valkosuomalaiset ovat viillelleet puukolla hänen vatsan rintansa ja puhkaisseet rintakehän. Päähän on ammuttu aivan läheltä laukaussarja konepistoolilla. Muissa ruumiinosissa on vielä neljä ampumahaavaa. Valkosuomalaiset pedot olivat raakuudessaan menneet niin pitkälle, että olivat ampuneet uhriaan sukupuolielimiin".

(Jatkuu 4. siv.)

Punaisen armeijan talvihyökkäyksen aikana vapautettu alue

Ryhmä suomalaisia sotavankeja Neuvostoliitossa.

Hitleriläiset vampyyrit imevät lapsista veren

NEUVOSTOLIITON TIEDOTUSTOIMISTO ILMOITTAI:

„Rudnja—Ozerjanskin kylässä Shitomirin alueella saksalais-fascistiset konnat ajoivat väkisin kylän 25 lasta, jotka eivät vielä olleet kouluiässä, sotilassairaalaan. Siellä lapsista otettiin verta haavoittuneita saksalaisia upseereita varten. Lapset kuolivat muutaman päivän kuluttua heikkouteen ja verenvähyteen“.

Tuollaisia lastenmurhaajia ja lasten veren imijöitä ovat todellisuudessa ne hitleriläiset konnat, jotka halpamaisissa propaganda-tarkoituksissa koettavat esiintyä „lastensuojelijoina“ välttäänsä englantilaisten ja amerikkalaisten

pommien osuvan järjestään koulurakennuksiin.

Että mannerheimiläiset „lastensuojelu“-sankarit tässäkin asiassa kulkevat uskollisesti hitleriläisten opetusmestariensa jälkiä, siltä on toisessa paikassa lehteämme kerrottu kyllin kuvaavia tosiasioita.

Saksalaiset tuhoavat ja ryöstävät kulttuuriarvoja

Sotavanki, luutnantti Anton Lorentschuk 13. saksalaisesta työkkäysvaunudivisioonasta kertoo:

„Olen syntynyt Tshekkoslovaklassa. Isäni on saksalainen ja äitini tshekkiläinen. Vuonna 1939 minut kutsuttiin Saksan armeijaan. En minä eikä isänikään hyväksynyt Hitlerin rotuteoriaa eikä tshekkiläisvainoja, jotka alkoivat heti, kun Tshekkoslovakia muutettiin Saksan protektoraatiksi. Tshekkoslovakian liittämisen Saksaan johti tshekkiläisten koulujen ja yliopistojen sulkemiseen ja korkean tshekkiläisen kulttuurin polkemiseen.

Saksalaiset surmaavat peto-

maisesti tshekkiläistä sivistyneistöä ja hävittävät minulle kallista tshekkiläistä kulttuuria. Puolassa saksalaiset sotilaat tunkeutuvat ihmisten asuntoihin, juovat itsensä humalaan ja lyövät pulloilla peilit rikki. Ranskassa saksalaiset sotilaat ryöstävät ihmisten asuntoja keräten kallisarvoisia peitteitä, mattoja ja arvoesineitä. Venäjällä SS-joukot ampuvat juutalaisia joukoittain. Kievissä ja Rostovissa on ammuttu tuhansia syyttömiä rauhallisia asukkaita. Maikopissa väestö ryöstettiin putipuhaksi. Ryöstetyt esineet sekä tupakan ja elintarvikkeet sotilaat lähettivät kotiansa“.

25 vuotta sitten

SAKSALAISET VERIHURTAT

AMPUIVAT JOUKOTTAIN SUOMALAISIA TYÖMIEHIÄ JA TYÖLÄISNAISIA

Laskettuaan maihin Loviisan lähellä huhtikuun 7 päivänä 1918 eversti Brandensteinin saksalainen prikaati suuntasi kulkunsa pohjoiseen antaakseen iskun suomalaisia lahtareita vastaan taistelevien punakaartilaiten selkään ja katkaistakseen Riihimäen—Pietarin rautatien. Brandensteinin prikaati pääsi rautatielle asti kohtaamatta sennottavaa vastarintaa, sillä noilla seuduilla ei ollut punakaartin osastoja.

Kuitenkin eversti Brandenstein ilmoitti von der Goltzille punaisista saamistaan „suurista voitoista“ huhtikuun 11—13 päivinä Hardomissa, Eskilomissa ja Orimattilassa. Hänen tiedonantojensa mukaan kaikissa näissä taisteluissa punaiset menettivät kaatuneina satoja miehiä, mutta saksalaiset — eivät yhtäkään tahi miehen pari. Niinpä saksalaisen tiedonannon mukaan Orimattilassa kaatui 150 punaista, mutta saksalaisia — yksi.

Jo nämäkin saksalaiset tiedonannot osoittavat, millaisia nuo „taistelut“ olivat. Ne olivat parooni Mannerheimin ja hänen lahtareittensa saksalaisten „aseveljien“ suorittamia suomalaisten työmiesten ja työläisnaisten joukkoteloituksia.

Fanni Luukkonen asialla ...

Pakina

Täysmobilisatio hamerintamalla eli Onko Fanni pihju?

Motto:

Aika likka ei arvelle,
kun se istuu käsivarrelle.
Tuli lapsi taikka kaksi,
laulaa se jekumia rellumalei.
KANSANLAULU

„Lottakenraali“ Fanni Luukkosen hamekaartia ei totisesti sovi moittia vieraanvaraisuuden puutteesta saksalaisia kohtaan. Sano-taanhan laulussakin:

„Myö-kin lottatyttö kaunis
onpi äärettömän aulis
saksanne-ja passaamaan“.

Mutta Fanni Luukkosen tahto-vat suorittaa Suomen hamerinta-malla aivan täysmobilisation, t.s. saada kaikki Suomen naiset — eikä ainoastaan lotat — saksman-nien sotaheiloiksi. Tätähän ne tarkoittavat, kun ne kaakattavat, että nyt on kaikkien vielä nai-matta jääneitten naisten ruvetta-va lapsentekotouhuun.

Fannit ovat äkäisiä niille „van-boille piioille“, jotka eivät ole

hamaan tähän päivään saakka ruvenneet värkkäämään äpärä-lapsia saksamannien kanssa.

Mutta kansa napisee ja kysyy ihmetellen: Missäs ovat ne Fan-ni Luukkosen omat äpärälapset? Miksei Fanni näytä hyvää esi-merkkiä kaikille muille ikänel-doille? Miksi hän kätkee kyntti-länsä vakan alle eikä riennä yl-käänsä, herra Saksamannia vas-taan? Onko Fanni pihju? Vai on-ko johdossa vika?

Lääketeiede on todistanut, että jotkut naiset eivät saa lapsia, vaikka itkisivät ja yrittäisivät. Ja luulisimme yleisön rauhottu-van Fanninkin suhteen, jos tämä näyttäisi toteen, että hän uskossa yrittää. Muuten syntyy epäily, että Fannilla on piru mielessä ja ketunhantä kainalossa.

Fanni voisi, jos tahtois, tor-jua nuo ilkeät epäilykset esimer-kiksi julkaisemalla „Ajan Suun-nassa“ valokuvia, joista kävisi ilmi, että hän ei suinkaan ole välinpitämätön saksamannin hy-

Neuvostolentokoneet tehneet hyökkäyksen Königsbergiin

Huhtikuun 11 päivää vasten yöllä koneet tekivät hyökkäyksen Königsbergiin ja mittivat kaupungin sotataloudellisia kohteita. Hitiin suuria tulipaloja ja räjähdysisiä.

Kaikki neuvostokoneet palasivat aseimiinsa.

ERÄITÄ TOSIASIOITA

(Jatkoa 1. siv.)

Pitkänrannan lähellä olevalla vankileirillä kertoo valkosuomalaisten vankeudesta puna-armeijalainen Sergei Pavlovitsh Terentjev, ei haavoittuneille puna-armeijalaisille annettu kääntä lääkintäapua. Siitä huolimatta, heillä on haavoittuneita puna-armeijalaisia, heidän kotetaan tekemään 14—16 tuntia työtä vuorokaudessa. Meitä vankeja valjastettiin aurojen eteen pakotettiin kyntämään maata.

väilyjen suhteen. Varhain on turmelemisen välttämiseksi tietenkä kartettava kein tulisimpien purkausten kellä otettujen valokuvien kaisemista. Laki ja oikeus kysele enempää, jos tulee näytetyksi, että „altavastat“ „päällekkantaja“ on tavallisen peiton alta.

Mahdollista, vaikkakaan van varmaa on, että suurin-kin ottaa tuon lapsentekogandan hiukan vakavasti kannalta sitten kun „Ajan“ on julkaissut seuraavien van neiti Fanni Luukkosen laulun herra Fritz, Max, Hans Saksamannin kohtauksesta.

He eivät nähtävästi ole vielä ehneet itselleen täysin selväksi sitä surullista kohtaloa, joka hei-

(Jatkuu 2. siv.)

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Maanantaina
huhtikuun 19 pnä

Ryöväriin palkka

Me pidämme aivan tarpeettomana tuhata sanoja todistellak-omme suomalaiselle sotilaille tä selviötä, että hän käy epä-keudenmukaista, rikollista ryö-ssotaa.

Suomalainen sotilas tietää, et-hän ei ole kotonaan Suomes-vaan polkee vierasta maata. Hän näkee autioitettuja, hävitet-jä ja poltettuja karjalaiskyliä, östettyjä ja raiskattuja koteja. Hän tietää rauhallisten kansa-listen, venäläisten ja karjalais-ten, petomaisista murhista ja pa-oinpitelyistä. Hän tuntee ha-intojensa perusteella sen nälän ne sietämättömät kärsimykset, en alituksen pilkan, jota venäläi-en ja karjalainen väestö saa ko-ka miehitetyllä alueella. Hänelle n hyvin tunnettua, että kaikki mä on hänen kätensä sekä änen suomalaisten ja saksalais-ten „aseveljiensä“ kätten työtä. Mitäpä todistuksia vielä tarvit-aisiin sen sodan rikollisuuden soittamiseksi, johon hän ottaa sa!

Suomalainen sotilas — tiedäm-ä tämän hyvin monien sota-gankien lausuntojen perusteella ymmärtää mainiosti, että her-tojen Rydin ja kumppanien jaa-telut „taistelusta Suomen va-ouden ja riippumattomuuden uolesta“ ynnä muu samantapai-en hölynpyö on „propagandaa“, s. helsinkiläisten poliittisten hui-areitten epärehellistä temppu-ua.

Mutta miksi sitten suomalais-en sotilaiden suuret joukot kui-enkin vielä pysyvät rintamalla, vaikka he ymmärtävätkin „Suur-uomi“-seikkailun rikollisuuden amoin kuin sen toivottomuuden-kin.

He eivät nähtävästi ole vielä ehneet itselleen täysin selväksi sitä surullista kohtaloa, joka hei-

(Jatkuu 2. siv.)

Punaisen armeijan partioita ja karjalaisia sissejä pelätään

„Omalla maallaanhan nuo liikkuvat“, sanovat majuri Leppäläksin pataljoonan pojat

JR 31:n 3. pataljoonan 9. komppanian 3. joukkueen korpraali ANTTI PIIRAINEN, kotoisin Kuhmon pitäjän Jonkerin kylästä, kertoo:

Antti PIIRAINEN

„Olin kolmen muun toverini kanssa matkustamassa kotipuo-leen lomalle, kun Sirkkajoen var-rella väijyksissä ollut venäläisten partio avasi akkiarvaamatta tū-len ja sulki meiltä tien. Yksi miehistä kaatui, kaksi pääsi pa-koon, ja minä jouduin vangiksi. Kuituani ensimmäiset laukauk-set minä säikähdin niin, etten kyennyt pitkään aikaan liikutta-maan edes käsiäni ja jalkojani, vaan makasin reessä selälläni ikäänkuin halpaantunut.“

Venäläisten partioiden toimin-ta syvällä joukkojemme selkä-puolella on saanut kaikki sota-miehet kauhun valtaan. Tuo pelko ei ole aiheetonta, koska joka puolelta saapuu tietoja vihollisen partiojoukkojen toiminnasta. Kerrotaan, että Repolan tiellä ve-näläiset ilmestyivät melkein joka viikko. Askettiin venäläisten partio surmasi siellä 9 suoma-laista miestä ja räjäytti useita autoja. Kiimasjärven tiellä on useita autoja mennyt venäläisten miinoin ja suuri joukko suo-malaisia saanut surmansa. Poh-joisessa sanotaan toimivan koko-naisia venäläisten partiopataljoo-neja. Pojat pelkäävät kovasti ve-näläisten partioita. Vaikka mei-dän komppania sijaitsi kaukana rintamalinjoista, niin viiden vii-ken aikana ei kukaan meistä us-kaltanut nukkumaan käydessä riisua päällysvaatteitaan.

Partiokauhu on tarttunut myös-kin komppanian päällikköön, luut-nantti Hirvoseen. Kerran,

(Jatkuu 2. siv.)

Sotavankien ja yliloikkarien nimiä ei julkaista ilman heidän suostumustaan.

Suomessa on saksalainen hallitus,

sanoo JR 10:n 1. pataljoonan sotamies Matilainen

Kun majuri Puustisen tuholaispataljoonan sotamieheltä Kalevi Matilaiselta kysyttiin, tietääkö hän Suomen hallituksen koonpanoa, Matilainen vastasi:

„Siinä on suomalaisista Ryti ja Mannerheim, ja loput ovat saksalaisia“.

Tämä sotamies Matilaisen vastaus on erittäin valaiseva. Niin herttaisen vähän kuin hän näyttääkin plittaavan ja tietävän oman maansa hallitusviskaaleista ja muista korkeista asioista, on hän kuitenkin vaistollaan tajunnut oikein sen, mikä Suomen nykyisessä hallituksessa on kaikkein oleellisin. Matilainen erehtyy ehkä hiukan, jos tutkitaan Linkomiehen hallituksen ministerien rotujuurta ja sukupuuta. Erehdys on aivan ilmeinen ainakin Mannerheimin suhteen, jota Matilainen tietämättömyydessään luulee suomalaiseksi, vaikka mainittu herrasmies on syntyperältäänkin — eikä ainoastaan mieleltään — ihan selvä saksmanni.

Mutta nuohan ovat kaikki aivan mitättömiä sivuseikkoja. Pääasia, minkä sotamies Matilainenkin niin mainiosti tajuaa, on se, että Suomessa on nyt saksalainen hallitus. Se ajaa saksalais-

Kalevi Matilainen

ten asiaa. Se tanssii Hitlerin pillin mukaan. Sen ministerien rinoissa välähtelevät saksalaiset prenikat. Se levittelee virkaintoista saksalaisia propagandavälitteitä. Se huolehtii Saksasta tulevien saksamanniveljensä hyvinvoinnista — porttoloita myöten — Suomen „kotirintamalla“. Samalla se vannoo uskollisuuttaan Hitlerille, luvaten edelleenkin ajaa suomalaisia työmiehiä, talonpoikia ja pienempiä herrasmiehiäkin tullinjoille saksalaisten puolesta.

Niin että saksmanni kun saksmanni. Totisesti, oikeassa on sotamies Matilainen!

Naulan kantaan

Risto Ryti poikkeaa huviajella ollessaan erääseen kouluutuskeskukseen, kohottaakseen alokkaissa sotaista innostusta ja „uhrimieltä“.

Tuttavalliseksi tekeytyen hän alentuu keskustelemaan alokkaiden kanssa. Risto Rydin ja alokas Pulliainen välillä sukeutuu seuraava keskustelu.

Ryti: „Tietääkö alokas Pulliainen, minkä puolesta Suomen armeija taistelee?“

Alokaas Pulliainen: „En, mutta tietääkö herra itse?“

Ryti: „Tottakai minä sen tiedän“.

Alokaas Pulliainen: „No herra on sitten hyvä ja taistelee itse, kun kerran tietää“.

LYHYITÄ UUTISIA

● **Jugoslavia.** Jugoslavia sissit ovat sitkeiden taistelujen jälkeen vallanneet Italian miehittäjiltä useita voimakkaasti linnoitettuja asemia ja ottaneet 200 kivääriä, 25 konekivääriä, miinanheitintä, 260.000 patruunaa ja muuta sotasaalista.

● **Norja.** Huhtikuun 9 päivä tuli kuluneeksi 3 vuotta, kun saksalaiset miehittivät Norjan. Vastalauseeksi saksalaisten järjestykselle norjalaiset pitivät pysytellä sisällä tuomaan nä. 99 pros. väestöstä osallisuutta tuohon yleiskansalliseen mielenosoitukseen. Kaduilla liikkuvat vain saksalaiset patruunat.

● **Baijeri.** Hiljattain löydettiin Münchenin yliopistossa saksalaisia vastaisia lentolehtisiä, joissa syytetään murhaajia Mainittuja lentolehtisiä levitettiin laajalti Münchenissä ja muualla Baijerin kaupungissa. Tapo (Saksan ohra) on kolme ylioppilasta. Oikeusnoissa syytetty Hans Schönsanoin tuomareille: „Pian te te seisomaan siellä, missä nyt seison“. Kaikki kolme pilasta mestattiin viipymättä.

● **Hollanti.** Amsterdamissa ryhmä hollantilaisia on räjäyttänyt talon, jossa sijaitsee saksalaisten värväyskeskus. Kaikki paperit ovat tuhoutuneet, muun muassa luettelot niistä hollantilaisista, jotka oli määrätty lähetettäväksi Saksaan pakotyöhön.

● **Ruotsi.** Tukholmassa pidetty joukkokokous, jossa esitettiin vastalause saksalaisten joukkojen ja sotamateriaalin kuljetusta vastaan Ruotsin ta. Kokouksen osanottajat tiiväivät hallituksen puoleen muksella, että saksalainen takuljetus on lopetettava. Borgin postityöntekijäin ammattiliiton päätöslauselmassa taan, että tuo kauttakulku kaa Ruotsin vapautta ja riippumattomuutta“.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 35
1943

RINTAMALEHTI

Torstaina
huhtikuun 22 pnä

Vihreä kulta ja vihreä helvetti

Neljännesvuosisadan ajan ovat Suomen raharuhtinaat ja tukki-kapitalistit, Kansallis-Osake-Pankin pääosakkaat, kaikki nuo Waldenit, Honkajuuret, Paloheimot y.m. unelmoineet Neuvosto-Karjalan tukkimetsien „vihreästä kullasta“. Heti kun heidän onnistui v. 1918 Saksan imperialistien avulla tukahduttaa Suomessa kansanvalta ja pystyttää oma lah-tarikomentonsa, alkoivat he kurotella käsiään Karjalan „vihreää kulta“ kohti. Kansallis-Osake-Pankki, suomettarelaiten tukki-huijareitten tärkein finanssilaitos, oli rahoittajana niissä rosvoret-kissä, joita vuosina 1918—22 tehtiin Suomen puolelta Neuvosto-Karjalan alueelle.

Noiden samaisten herrojen pyrkimys päästä käsiksi Karjalan „vihreään kultaan“ on todellinen syy heidän osanottoonsa nykyiseen ryöstösotaan Hitler-Saksan puolella. Kaikenlainen jaarittelu joistakin muista, „ylevistä“ sodan päämääristä on silkkää „propagandaa“, jonka valheellisuus tympäisee.

Se, missä Suomen ahnaat rahavaltiaat ovat vainunneet vihreää kulta, on osoittautunut todelliseksi vihreäksi helvetiksi suomalaisille sotilaille. Lehtemme tässä numerossa esitetyt otteet sotilaiden kirjeistä osoittavat, että Karjalan korpiin ja soihin ajatut suomalaiset sotamiehet kiroavat kateerkaa kohtaloaan. On myönnettävä, että heillä on siihen täysi

(Jatkuu 2. siv.)

Saksalais-fascististen pyöveleitten inhoittavia keksintöjä

Göbbelsiläiset parjaajat ovat parin kolmen viime päivän aikana levittäneet keksimäänsä katalaa parjausta 1940 keväällä muka tapahtuneista neuvostoeilinten suorittamista puolalaisten upseereitten joukkoteloituksista Smolenskin seudulla. Saksalais-fascistiset konnat eivät tässä uudessa, inhoittavassa keksinnössään häikäile käyttä mitä häpeämättömyyttä ja ruokottominta valhetta, yrittäessään peittää uskomattomia rikoksia, joita he, kuten on ilmeistä, ovat itse suorittaneet.

Saksalais-fascistiset tiedonannot tästä asiasta eivät jätä minikäänlaista epäilyä varaa niiden entisten puolalaisten sotavankien traagillisesta kohtalosta, jotka 1941 olivat Smolenskin länsipuolella rakennustöissä ja joutuivat monien neuvostokansalaisten, Smolenskin alueen asukkaiden mukana saksalaisten fascistipyöveleitten käsiin kesällä 1941 neuvostojoukkojen poistumisen jälkeen Smolenskin alueelta.

Ei ole mitään epäilyä siitä, etteivätkö göbbelsiläiset parjaajat yrittä valheen ja parjauksen avulla peittää hitleriläisten rosvojen veristen rikosten jälkiä.

Kömpelösti kokoonkylätyssä valheessaan lukuisista haudoista, joita saksalaiset ovat muka löyläneet Smolenskin läheltä, göbbelsiläiset valehtelijat mainitsevat Gnezdovajan kylän, mutta vaikenavat kiertäen siitä, että juuri Gnezdovajan kylän lähellä sijaitsevat historiallisen „Gnezdovajan kalmiston“ arkeologiset kaivaukset. Hitleriläiset konnankoukkujen mestarit ryhtyivät mitä tökeröimpään tosiasian väärentämiseen ja sotkemiseen, levittellen valheellisia keksintöjään joistakin muka neuvostojoukkojen keväällä 1940 harjoittamista julmuuksista ja yrittävät täten vierittää vastuun pois niskoiltaan hitleriläisten tekemistä eläimellisistä rikoksista.

Patentin ansainneet saksalais-fascistiset murhaajat, jotka ovat tahrineet kätensä satojen tuhansien syyttömien uhrien vereen, järjestelmällisesti surmanneet miehittämiensä maiden väestöä, säälimättä lapsia, naisia tahi vanhuksia, ja murhanneet Puolassa satoja tuhansia Puolan kansalaisia, eivät voi pettää ketään katalalla valheellaan ja parjauksellaan. Hitleriläiset murhamiehet eivät voi välttää oikeudenmukaista ja väistämätöntä tilintekoa verisistä rikoksistaan.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

Mitä isot röhkien edellä, sitä pienet kiljuen perässä

Suomen niin sanotun „tietotoimiston“ propagandaurohot ovat hekin parhaansa mukaan koettaneet rämisyttää suomalaisen yleisön korvissa Saksasta lähetettyä uusinta propagandalevyä, Gestapon ohra-noiden keksimää mörköjuttua puolalaisten upseerien joukkoteloituksista Smolenskin lähellä.

Kaikkeaa se saksmanni teettää rytiläis-mannerheimiläisillä rengeilläään. Hyi!

KIRJEITÄ VIHREÄSTÄ HELVETISTÄ

Sotamies Eino Tuominen, 3 Kpk 6260, kirjoittaa Jalo Tuomisel-
selle, Helsinki, L. Brahenkatu 8 A 4:

„Terveiset täältä erämaasta. Kyllä minä jo olen niin myrkyntynyt täällä olooni, että jollei vaan pääse pois, niin vedän kuulan kallooni“.

Oppilas Benjam Papille, 9 Kpk 5023, kirjoittaa sotamies Kalle A. Juntunen, 9 Kpk 5055:

„Minua keljuttaa täällä niin saatanasti, että tuntuu että ei sovi omiin nahkoihinsa“.

Sotamies Valio Korpelalle, 2 Kpk 1905, kirjoittaa hänen vaimonsa Mirja Korpela, Kausala, Korpikylä:

„Sinun kirjeesi tuntui olevan niin epätoivoinen. Ymmärrän, että kyllä siellä hermostuu. Tuntuu kuin ei olisi enää toivoa ollenkaan“.

Kersantti Vilho Kurikka, 9 Kpk 5042, kirjoittaa Heino Kurikalle Lempäälään:

„Ei sitä tiedä koska täällä jää johonkin nevalle. Tätä alkaa olla jo melko paljon, kun täällä ei ole tilaisuutta muuttaa kampeita koskaan“.

Sotamies Viljo Hiljaselle, 9 Kpk 5020, kirjoittaa sotamies J. Reittu, 9 Kpk 5824:

„Saunaankin tekisi mieli, kun

Vihreä kulta...

(Jatkoa 1. siv.)

syy. He eivät Karjalan metsiä tarvitse. He käsittävät, että heille ei olisi niistä kerrassaan mitään hyötyä siinäkin tapauksessa, että Suomen tukkipapitalistien rosvounelmat toteutuisivat. Sitäpaitsi ainakin järkevimmät suomalaisista sotilaista ovat selvillä koko „Suur-Suomi“-hankkeen väistämättömyydestä, epäilyksistä myttyynmenosta.

alkaa tätä syödä. Saunassa käynnistä tulee joista kuuta. Meillä on aina pelko milloin vanjat tulevat selän taka. Kenttävartio on siitä paha, kun vaara on yhtä suuri joka puolella. Alkaa keljuttaa, kun ei tästä taida loppua tulla“.

Sotamies Eino Tuominen, 3 Kpk 6260, kirjoittaa Kerttu Vuoriselle, Tammela, Ojanen:

„Raskasta hommaa tämä on. Täytyy aina vartioida, kun näillä mailla on liikkunut venäläisiä partioita. Kyllä minua niin harmittaa, että hulluksi tässä lopulta tulee“.

Sotamies Ville Määtälle, 6 Kpk 5707, kirjoittaa eräs Eelis:

„Täällä on venäläiset partiot liikkeellä. Sattui justin Markkanen kulkemaan näissä K.V:ssä ja venäläiset olivat olleet käyttämässä. Markkanen oli haavoittunut päähän ja olkapäästä myös läpi. Yksi radiomies haavoittui vaikeasti vatsaan“.

Sotamies Lauri Nivalle, 3 Kpk 4281, kirjoitetaan Pellon Mustimäältä:

„Puskan Hemmi oli lomalla tullessaan joutunut partion yllättämäksi. Siinä oli mennyt kolmisenkymmentä sotilasta, jotka olivat lomalla tulossa. Muutamat kaatui ja toiset haa-

voittui. Se oli ollut pieni partio, noin 200 kilometriä päässä Rukajärveltä Suomen rajalle“.

Korporaali Aatos Kotikoivun 2 Kpk 9215, kirjoittaa korporaalista Eero Vestergård, 1 Kpk 3696:

„Ei tämä sota mitään leikkä ole, niinkuin olet huomannut, eikä semmoista kuin radiossa ja lähetyksissä kerrotaan“.

Kersantti V. Kurikka, 9 Kpk 5042, kirjoittaa morsiamelleen Ilma Keräselle, Puolangan sinkylään:

„Eihän täällä tiedä koska millä minuutilla saa jättää västi tälle maailmalle. Arvataan, että täällä ovat hermostuneet ja kaikki vähän vinossa“.

Eräs lomalta rintamalle palannut tuntematon sotamies kirjoittaa Ouluun Aune Haaralalle:

„Täällä taas ollaan, vaan meinasivat tänne tullessa evakoida päiviltä, sillä partio yllätti tänne tullessa ja siinä kuoli yksi alikersantti, kun ampuu päästä läpi, joten silläkin lomalta paluu tuurasi huonoksi. Kyllä tämä taas keljuttaa. Piti palata tänne takaisin. Tähän pirua minullakin täällä Karjalan metsissä hämmästä“.

tön vihaamina, kaikkien vapauttamisen ja talonpoikien Punaisella neijalla ei ole mitään syytä suomalaisessa sotilaassa hitleriläisyyteen rikoskumppanin. Mutta se vihreä helvetti, joka on suomalainen sotilas on tällä hetkellä joutunut, on vasta alku, kun hän esiintyy miehittäjänä, sortajana ja väkivaltaiseksi. Me olemme riittävän selvästi tunnaneet suomalaiselle sotilaalle ainoan tien, jolla hän voi istua verisestä umpikujasta nimittäin lähtemällä pois rintamalta, takaisin omaan maahan sa tahi antautumalla Punaisen armeijan vangiksi. Mutta sikäli kuin tietoisuus lahtari-Suomen vallanpitäjien „Suur-Suomi“-seikkailun toivottomuudesta ja rikollisuudesta ei saa suomalaisia sotilaita kääntymään oikealle tielle, ei Punaisella armeijalla ole muuta keinoa kuin tehostaa suomalaisten sotamiesten ja upseereitten tuhoamista kaksinkertaisesti, kolminkertaisesti, kymmenkertaisesti. Lähestyvä kesä tulee olemaan

„Niin kauan kuin Suomi on yhteisellä asialla Saksan kanssa, ei Skandinaviassa ole mitään yhteistä Suomen kanssa“,

lausuu arvovaltainen ruotsalainen lehti

TUKHOLMASTA ILMOITETAAN:

Göteborgissa oleva Suomen konsuli väittelee „Göteborgs Sjöfarts- och Handelstidningiä“ vastaan sen johdosta, että lehti on arvostellut ankarasti Suomen politiikkaa. Lehti vastaa:

„Ratkaiseva tekijä tapausten kehittymiseen Pohjolassa oli Suomen siirtyminen saksalaisten puolelle silloin, kun Hitler heitti armeijansa Venäjää vastaan. Valtio, jonka puolelle Suomi siirtyi, oli tällöin mennessä jo yli vuoden ajan pitänyt miehittettynä Tanskaa ja ortanut Norjaa. Liittyessään tuohon valtioon Suomi lähti kulkeutumaan kuin Suomi on yhteisellä asialla Saksan kanssa, ei Skandinaviassa ole mitään yhteistä Suomen kanssa... Joko sellaisen valtion puolesta tahi sitä vastaan, joka pyrkii hävittämään demokratian ja sen mukana myöskin kansojen ja yksilön oikeuden vapauteen ja keudenmukaisuuteen — siinä on se „joko-tahi“ —, joka tällä hetkellä määrää kaiken. Hitlerin hyökkäyksen jälkeen Venäjä on ollut valttavan panoksen taisteluun demokratian puolesta. Tämän mielen kannattaa Saksan yritystä päästä Euroopan herraksi, se on totta ja jää tosiasiaksi. Suomen vallanpitäjät uskovat Saksan voittavan. On olemassa vaara, että Suomen on kannettava Saksan täydellisen häviön raskaat seuraukset“.

Suomalaisia sotavangkeja Neuvostoliitossa.

Alikersantti Uusi-käkkö, sotamies Kivikko, Hartikainen y.m.

☆☆☆

Saksan valloitus suunnitelmien hauta

„Jokaisessa kyläpaikassakin on saksalaisen hautausmaa“

Vangiksi joutunut 68. saksalaisen tykistöpatteriston 1. patterin jefreitteri Gerhard Bleick kertoo:

„6. saksalaisen armeijan tuho Stalingradin luona on vaikuttanut masentavasti koko Saksaan. Monia kalvaa nyt epäily ja pelottaa epävarmuus. Upseerit yrittävät rintamalla haihduttaa sotamiesten synkkää mielialaa herättämällä heissä turhia toiveita. Mutta upseereitten puheet eivät enää tehoa. Venäjää vastaan käydyin sodan aikana Saksan armeija on tullut paljon heikomaksi. Se on menettänyt jo miljoonia sotamiehiä ja parhaat divisioonansa. Perääntyessämme „Demjanskin motista“ näin lukemattomia hautausmaita, joihin on haudattu saksalaisia sotilaita. Zalutshessa laskin kolmella hautausmaalla olevan 4 tuhatta ris-
(Jatkuu 4. siv.)

SUOMALAINEN SOTAMIES!

Jos sinä et tapa saksalaista, niin saksalainen tappaa sinut.

mannerheimiläisten anastajien säälimättömyyden surmaamisen aikaa.

Punainen armeija vapauttaa Neuvosto-Karjalan vierasmaalaisista anastajista, se turvaa Punaisen armeijan selustaan siirtyneelle karjalaiselle väestölle mahdollisuuden palata kotikon-
nuilleen, vapaalle Neuvostomaalle — täytyköönpä tämän päämäärän saavuttamiseksi surmata kuinka paljon tahansa mannerheimiläisiä anastajia.

Työmiehen kirje

„NÄLKÄ SUOLISTOSSA SOITTAÄ SURUMARSSIA NÄÄNTYVÄLLE „SUUR-SUOMELLE“ — „TÄLLÄISEN MAAN EI PAS-
SAISI LAINKAAN VALEHDELLÄ“ — „MITÄ PAHAÄ LIENE-
VÄT TYÖLAISET PAREMPIOSAISILLE TEHNEET?“

Eräs Punaisen armeijan puolelle siirtynyt Suomen armeijan sotamies toi mukanaan rintamalle saamansa, t.v. helmikuun 4 pñä päivätyñ kirjeen, jonka alempana jul-
kaisemme sellaisenaan, jättämällä pois ainoastaan sel-
laiset yksityiskohdat, jotka voisivat auttaa Mannerheimin
sotaohranaita pääsemään käsiksi kirjeen kirjoittajaan.

„Terve, toveri! — Terveisiä täältä „Suur-Suomesta!“
Tämä elämä täällä on sellaista horjuvaa hapuilemista nälkää ja kur-
juutta vastaan. Terve olen sentään ollut, luojañ kiitos! Kaikesta
huolimatta B-kortin voimalla elän sentään yhä edelleen, ihme kyllä.
Posket ovat sentään aika tavalla kuopalla, ja kun kovasti tuulee,
niin luut kalisevat. Pikkuinen nälän tunne aina vatsassa, kuuntelen,
kun nälkä suolistossa soittaa surumarssia nääntyvälle „Suur-Suo-
melle“.

... Kun seuraa taistelujen tuloksia, niin siitä vähitellen alkaa ym-
märtää, kuinka kauhea propaganda vallitsee tällaisessakin maassa
kuin tämä „Suur-Suomi“, joka väittää taistelevansa uskonnon, ko-
din, isänmaan ja länsimaisen sivistyksen ja kulttuurin puolesta idän
pakanalaumoja vastaan. Tällaisen maan ei passaisi lainkaan valeh-
della.

Olen monta kertaa itsekseñi ajatellut, miksi köyhän työläisen täy-
tyy maailmassa kantaa näin raskas taakka. Mitä pahaä lienevät
työläiset parempiosaisille tehneet, kun heidän täytyy jatkuvasti kärsiä
vääryyttä ja oikeuttomuutta? Meikäläiset ovat päivästä toise-
seen, kuukaudesta toiseen, vuodesta vuoteen nöyrästi palvelleet ja
tehneet parempiosaiten työtä, itse nälkää nähden, huonoilla pal-
koilla ja ryysyt päällä, jotta parempiosaiset ovat saaneet elää ko-
measti, syödä ja juoda ja mässätä ja nauttia elämästä. Kurjuus
on palkkana meikäläisille kaikesta tästä...

Mutta minä uskon vuorenlujasti, että oikeus voittaa, kaikesta
huolimatta. Silloin meitä ei vaivaa enää kahleet, saamme syödä
kylläiseksi tyhjät vatsamme ja parannella kirveleviä haavojamme,
jotka kurjuus on aiheuttanut. Uuden päivän sarastus alkaa jo hää-
möittää taivaanrannalla“.

Näin kirjoittaa suomalainen työmies sotasensuurin ohra-
nyttien uhallakin. Tämäkin kirje osoittaa, kuinka siivottomasti Rytii, Tanner ja muut propagan-
dahuijarit valehtelevat, puhues-
saan n.s. kotirintaman „yksimie-
lisydestä“ ja sotaisesta mielestä.
Totuus on se, että Suomen työtä-
tekevien joukot tuntevat olevan-
sa orjankahleissa, ne tuntevat
kärsivänsä vääryyttä ja oikeut-
tomuutta hitleriläis-mannerheimi-
läisessä „Suur-Suomi“-helvetissä.

Se suomalainen sotilas, joka edelleenkin tottelee „Suur-Suo-
mi“-hourailijain määräyksiä, auttaa Mannerheimiä, Waldenia
sekä muita kansan pyöveleitä ja riistäjiä kiristämään orjankahlei-
ta yhä tiukemmalle oman kan-
sansa ympärille. Hän taistelee
vääryyden puolesta, sitä oikeutta
vastaan, jonka voittoon Suomen
työläiset kaikesta huolimatta us-
kovat, kuten yllä julkaistusta
kirjeestäkin näkyy.

Risto huoleh-
SAKSMANNIEN
„KAUTTAKULKU-
OIKEUDESTA“

Risto Rytii korkeine po-
neen ja herraskaisine seur-
on huviajelulla Helsingin
ristössä. Yhtäkkiä auto
ni pysähtyy. Riston ad-
tekee ilmoituksen, että
tukossa, sillä keskellä valt-
tietä on käynnissä hurja
suomalaisen ja saksalaisten
miesten välillä.

Risto astuu ulos auto-
hestyy tappelevia, ottaa
lensa komennon ja tied-
mistä on kysymys.

Suomalaiset sotamiehet
tävät, että heillä on ma-
vana saksanmiehille vanhoja
velkoja, kun nämä ovat
rintamalla ollessaan ah-
heidän vaimojaan ja morsia-
mista.

Risto asettuu heti saksan
puolelle — kuinka muut
malaisiin sotamiehiin
hän polkee jalkaa ja hu-
mettuneena:

„Kuinka te uska-
senkin lurjukset, ja
tä saksalaisen sot-
kauttakulkua Suome-
—

Saksan valloitus-
nitelmien hau-
(Jatkoa 3. siv.)

tiä. Bjakovon ja Omyt-
kylien välillä näin kaksi
hautausmaata, joissa oli
hatta hautaa kummassakin
kein jokaisessa kyläpa-
on saksalainen hautausma-
nä olen nähnyt vain
taistelualueen. Toisilla
osilla, joilla on käyty
taisteluja, ei hautoja
ole vähemmän vaan en-
Niissä on haudattuna saksan
laisia sotilaita että Saksan
lasjohdon seikkailusuunnit-

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 36
1943

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
huhtikuun 25 pñä

„Kun herrat käskee...“

Tuollainen on se ainoa vastaus,
jonka Suomen armeijan vangiksi
joutuneet sotilaat voivat antaa,
kun heiltä kysytään, tietävätkö he,
minkä puolesta he taistele-
vat. Ei ainoakaan heistä, ei edes
yksikään upseeri, ole sanonut
käyneensä sotaa „Suomen riip-
pumattomuuden“, „karjalaisten
heimoveljen vapauttamisen“ tahi
„länsimaisen kulttuurin“ puoles-
ta, vaikka he mainiosti ymmär-
tavat, että heille ei sotavankeina
ollessaan tapahdu mitään pahaä,
sanovatpa mitä tahansa. Maini-
tuista koreasalaisista tunnuksista
puheen ollen he sanovat kaikki
aivan kuin yhdestä suusta: „Se-
hän on sitä propagan-
dää“.

Suomalaiset sotilaat tajuavat
siis, että he puolustavat tässä so-
dassa väärää asiaa, joka ei
sitäpaitsi ole heidän oma asiansa,
vaan „herrojen“ asia.

Herää kysymys: miksi he sit-
ten yhä istuvat ampumahaudois-
saan, noudattaen „herrojen“ tah-
toa? Miksi he eivät karkaa rin-
tamalta tahi antaudu vangeiksi
suurin joukoin? Sonkajärveläi-
nen talonpoika Otto Karjalainen
antoi tähän kysymyksen omalta
kohdaltaan hyvin sattuvan ja va-
laisevan vastauksen, sanoessaan:
„Minä vaa olla tollotan niinku
lehmä hualleessa veessä“.

Tuollainen sonkajärve-
läinen ajatustapa on jo
koitunut monien kymmenien tu-
hansien suomalaisten sotamiesten
surmaksi. Vielä useammasta
kymmenestä tuhannesta se on
tehnyt rannan, kädettömän, ja-
lattoman, rujan. Ne, jotka vielä
edelleenkin „olla tollottavat“
Neuvostomaalla sen miehittäjinä
ja anastajina, saavat kokea sa-
man kohtalon aikaisemmin kuin

(Jatkuu 4. siv.)

JR 11 2. pataljoonan sotamies Matti Kalmukoski sairaa-
lassa Neuvostoliitossa.

Saksalaisella nuotilla

Suomen hallitusviskaalit ovat ihastuneet ikihyväksi siihen Saksan
ohranalaitoksen sepittämään provokatooriseen tarinaan, jonka mu-
kaan Neuvostovallan elimet olisivat muka Smolenskin lähellä sur-
manneet 10.000 puolalaista upseeria. Heidän n.s. „tietotoimistonsa“
vetää lakkaamatta tuota saksalaista nuottia.

Niin nerokkaasti sepitetyltä kuin tuo mörköjuttu mahtanee Hel-
singin herroista näyttääkin, on se ennen pitkää paljastuva yhtä
kömpelöksi provokatioksi kuin hitleriläisten konnien kaikki muutkin
provokatit, alkaen heidän kymmenen vuotta sitten lavastamastaan
Saksan valtiopäivätalon murhapoltosta, jota he tarvitsivat veruk-
keeksi kommunistien, sosialidemokraattien, katolilaisten, demokraat-
tien ja yleensä kaikkien toisinajattelevien joukkomurhiin.

Emme kajoakaan asiañ tähän puoleen enempää tällä kerralla.
Mutta kysyä sopii, keitä he ovat, nuo vastaleivotut ja kutsumattomat
puolalaisten upseerien ja Puolan kansan suomalaiset „ystävät“, jotka
nyt vuodattavat krokodiilinkyneleitä puolalaisten upseerien muis-
tolle yhdessä Puolan kansan pyöveleitten, saksalaisten kanssa?

Pätevän ja samalla hyvin valaisevan vastauksen tähän kysymyk-
seen saamme amerikkalaisen senaattorin Pepperin joku aika sitten
julkaistusta lausunnosta, jossa todettiin, että

Suomen meitsäyömaille riistetään puolalaista orjatyövoimaa,
jonka saksalaiset ovat raahanneet sinne miehitetystä Puolasta.
Tällä menettelyllään — lausuu senaattori Pepper — Suomi on
asettanut itsensä samalle tasolle natsilaisten orjuuttajien kanssa.

S.T.T. salaa totuuden puolalaisten orjien riistämisestä Suomessa,
samalla kun se levittelee hitleriläisten provokaattorien sepittämiä
valheita joidenkin muiden kuin saksalaisten itsensä murhaamien
puolalaisten upseerien kohtalosta.

Tuonkin laitoksen olisi aikoja sitten pitänyt muuttaa nimensä
Saksmannin Tarinatoimistoksi (lyhennettynä S.T.T., kuten ennenkin).

saksalaisen heilaksi antautuneelle
morsiamelleen

Alla julkaisemme Neuvostoliittoon vapaaehtoisesti siirtyneen JR 14:n I. pataljoonan kranaatinheitinjoukkueen sotamiehen Väinö Simo Kaijan pyynnöstä hänen kirjeensä entiselle morsiamelleen.

Pyydämme lukijoita lähettämään tämän kirjeen osotteella: Neiti Elsa Roininen, Rovaniemi, Vartiokatu 13, Ruokonen.

„Elsa hyvä!

Erostamme on kulunut jo toista vuotta, mutta se oli siksi raskas, että jouduttuani näihin uusiin oloihin päätin selvittää käsitykseni tuosta eronhetkestä. Muistan ne päivät, jolloin rintamalle matkustaessani tutustuin sinuun. Se oli onnellista aikaa. Usein halusin puristaa sinut rintaan vasten. Mutta sinä olit vielä nuori, puhdas ja vialton, ja siksi päätin vielä odottaa. Rintamalle lähtiessäni vannoni uskollisuutta toisillemme. Vaikka luotinkin sinuun, niin sittenkin rintamalla ollessani minulla heräsi epäilyksiä. Ne johtuivat siitä, että vähän väliä sain kuulla, kuinka Rovaniemellä saksalaiset ovat viekotelleet jonkun sotamiehen vaimon tahi morsiamen. Olin omilla silmilläni nähnyt kuinka useita tyttöjä käveli Rovaniemellä raskaana saksalaisista. Meidän kranaatinheitinjoukkueen erään korpraalin vaimo synnytti lapsen, jonka isä oli saksalainen roisto. Kuulin myöskin tapauksia Turusta, että saksalaiset olivat viekotelleet parakeilleen nuoria tyttöjä ja rintamamiesten vaimoja viettäen siellä irstasta elämää.

Kaikki nuo epäilykset häipyivät, kun kutsuit minut luoksesi ehdottaen, että menemme naimisiin. Muistan helmikuun 25 päivän ja maaliskuun 8 päivän välisen ajan, jolloin me ostimme kihlat, kävimme tervehtimässä äitiäsi Marraskoskella, jolloin meidät kuulutettiin kirkossa. Kaikki tämä oli kuin tarua.

Kun koitti sitten kauan odotettu hääpäivän aamu, niin vasta silloin minä ensi kerran havaitsin, että sinä olit jostakin syystä hermostunut. En kuitenkaan kiinnittänyt tähän suurempaa huomiota ja lähdin hääpäiväostoksille. Ja kun palasin takaisin, tapasin sinut saksalaisen kaulasta ja ilman kihlasormusta. Hämmästykseni oli siksi suuri, etten tuolla hetkellä osannut sanoa juuri mitään, vaan palautin sinulle sormuksen.

Tein väärin, kun en kostonut heti tuolle roistolle, joka oli ryöstänyt sinut, jota niin kovasti rakastin.

Tuosta päivästä lähtien olen vannonut kostavani saksalaisille konnaile suomalaisen nuoruuden, kodin ja perhe-elämän onnen hävittäjille. Tämä tapaus selvitti minulle, että suomalaisten vihollisia eivät ole venäläiset, vaan kotirintamalla porsastelevat saksalaiset rojalot. Tämän vuoksi minä siirryin tänne Neuvostoliiton puolelle.

Väinö“.

Sotavankien ja ylliloikkarien nimiä ei julkaista
ilman heldän suostumustaan.

KARJALAN
SAN VIHA

mannenheimiläisiä
anastajia kohtaan

SKANDINAVIALAISTEN, KIRJAIN
JAILIJAIN LAUSUNTOJA

Tukholmasta ilmoitetaan

Tunnettu talonpoikaile kielteisen käsityksen maasta
jailija Karl Larson kansasta. Kun anastetun maan
kaise lehdessä „Väestö otti heidät vihamielisesti
manslands Läns Tästäan, ryhtyivät he järjestel-
ning“ arvostelun äskettäin alaisesti hävittämään kaikkea,
ilmestyneestä tanskalaisella vähänkin oli arvoa: poltti-
kirjailijan Gershold Holmströmin taloja, rikkoivat astioita.
senin Karjalaa koskevat suomalaiset upseerit eivät voi-
kirjasta. Larson kirjoitti

„Tanskalainen kirjeenvaihtaja matkusti ympäri koko maan, ja kulkien saksalaisten ja suomalaisten upseerien mukana, jotka kukaan ei voinut saada häntä uskomaan, että Karjalan kaikkialla on hyvin alhaisella tasolla ja että venäläinen kulttuuri on paljon alhaisempaa kuin suomalainen saksalainen. Tanskalainen kirjeenvaihtaja, nojaten omiin vaikutelmiinsa ja havaintoihinsa, tietäen kuitenkin kokonaan toiseen kantaan, ei voinut tulla siihen päätökseen. Mitään kurjuutta siellä ei ole ollut ja kehityksen vauhti viime aikoina on ollut uskomattoman nopea. Suurten kollektiiv-

visten talouksien järjestäminen
 ja muut toimenpiteet herättivät
 uuteen eloon koko Karjalan väes-
 tön ja nostivat huomattavasti se-
 hyvinvointia. Teollisuus kehittyi
 kaupungit olivat muutaman vuorok-
 den aikana saaneet toisen näkö-
 niitä kaunistivat suuret puistot ja
 urheilukentät, teatterit, kirjasto-
 ja muut laitokset, jotka lähensivät
 vät taidetta ja kirjallisuutta kansal-
 saan. „Voitettu“ kansa on maail-
 nassa suhteessa siivoutunut etelä-
 pauttajansa.

Kaikki jutut venäläisen järjen
telmän kelpaamattomuudesta
ovat silkkaa valhetta. Tuo järjen
telmä on antanut loistavia tulok-
sia kaikilla aloilla ja väestö on
tyytyväinen asemaansa eikä ke-
kaan halunnut tulla „vapautetu-
ksi“. Kansa kannatti täydellisesti

litustaan ja suhtautuu suoma-
isiin ja saksalaisiin sellaisella
ihkeällä vihalla, jollaista aina
ennetaan anastajia ja päällekar-
tajia kohtaan. Suomalaiset ei-
voinneet tietystikään kumota
ota heille epämieluisia tosi-
sua, mutta he tekivät kaikkien-
muodostaakseen ulkomaalai-
lle kielteisen käsityksen maasta
kansasta. Kun anastetun maan
väestö otti heidät vihamielisesti
 vastaan, ryhtyivät he järjestel-
lyksellisesti hävittämään kaikkea,
jolla vähänkin oli arvoa: poltti-
vat taloja, rikkoivat astioita.
Suomalaiset upseerit eivät voi-
neet mennä kylmilleen jääneen
laupunki- tahi maalaistalon ohi
vilkematta jalkoihinsa kaikkia
vitalouskaluja, rikkomatta säh-
köjohtoja ja lamppuja tahi teke-
vättä jotakin muuta järjetöntä
viviä.

Suomalaisten hyvä maine ulkoilla on mennyttä... Ikipäiksi on sanottava hyvästi suomalaisten haaveelle „Suur-Suosta“ ja heimoveljien „vapautumisesta“. Viimemainitut eivät halua kuulla puhuttavan „vapauttamisesta“, sillä he eivät tyytyväisiä entisiin oloihinsa“.

Liittoutuneiden voitot Pohjois-Afrikassa aiheuttavat levottomuutta Italiassa

Liittoutuneiden menestykselli-
n hyökkäys Tunisiassa lähen-
sotatoimien rintamaa välittö-
sti lähemmäksi Italiaa. Poh-
s-Afrikasta voi tulla edullinen
ipaikka iskun antamiseksi Ita-
le. Etelä-Italian ja Bizertan
inen matka on vain 200 kilo-
etriä. Monet Italian kaupungit
t jo joutuneet liittoutuneiden
aaseen ankan pommituksen
siksi. Napolissa, Milanossa ja
inossa on tehtaiden ja liik-
den työ kokonaan häiriinty-
Jokaisen ilmahyökkäyksen
een näissä kaupungeissa py-
ty kaikki toiminta kokonai-
päiviksi.

Kaikki tämä saa aikaan levottomuutta ja lisää väestön tyytymättömyyttä vallassa olevaa järjestelmää kohtaan, puhjeten esiin laajana sabotaashina tahi avoimena taisteluna. Äskettäin esim. 50 tuhatta työllistä oli lakossa „Fiati“ tehtailla Torinossa. Napolissa isänmaalliset italialaiset räjäyttivät suuren sotatarvikkevaraston, jolloin tuhoutui useita satoja italialaisia ja saksalaisia sotilaita. Yhä useammin tapahtuu saksalaisten upseerien murhia j.n.e. Siten isänmaalliset italialaiset kostavat saksalaisille ja heidän italialaisille kätyreilleen, jotka ovat syösseet Italian turmiolliseen sotaan.

Tekosairaat Saksan armeijassa

Saksan armeijan sotilaslääkärit ovat helisemässä koettaessaan turhaan ponnistella tekosairaus- ja itsensä haavoittamistapausten huolestuttavaa lisääntymistä vastaan.

Salaisissa kiertokirjeissään he valittavat tekosairaiden eli „simulanttien“ oppineen käyttämään sellaisia keinoja, että kokeneimman-kin lääkärin on mahdotonta päästä selville, onko kysymyksessä todellinen vaiko teeskennelty sairaus. Erikoisen laajassa mitassa ovat levinneet seuraavat tekosairaudet:

● **Punatauti ja vaikea ripuli,** jotka saadaan aikaan juomalla suuret määrät raakaa vettä ei-neettömään vatsaan ja syömällä samalla raakoja perunoita.

● Käsien ja jalkojen pöhöttyminen aiheutetaan juomalla jonkun päivän voimakasta suolavettä ja samalla, mikäli mahdollista, välttämällä muiden nesteiden ja kiinteän ravinnon nauttimista. Jalat turvottuvat siitäkin, kun silmäneulalla vedetään paloöljyyn kastettu lanka pohkeen läpi.

● Verisuonten tukkeutuminen ja jalkojen voimakas pöhöttyminen seuraa, kun jalat sidotaan piukkaan remmillä tahi nuoralla.

● **Ihohaavoja** aiheutetaan hie-
romalla voimakkaasti ja jatku-
vasti paloöljyä, tärpättiä tai
happoja ihoon, varsinkin, kun

kysymyksessä olevat paikat pidetään likaisina.

● Ischiasta eli lonkkahermosärkyä ja noidannuolta osaavat lukemattoman monet saksalaiset sotilaat teeskennellä mestarillisesti, johdonmukaisesti ontumalla ja valittamalla kovia kipuja ristiluussa ja istumalihasten alapuolella. Saksalaiset sotilaslääkärit valittavat tämänlaisten sairaiden ymmärtävän mainiosti, että kun lääkäri nostaa ja vetää sairasta jalkaa, täytyy sairaan tuntea kipua ja valittaa ja että tuska helpottaa, kun lääkäri koukistaa jalkaa polvesta.

● Vapisijat ja tärisijät, joita ilmestyy voimakkaiden räjähdysten ja iskujen vaikutuksesta, osaavat mainiosti näyttellä osaan-
sa tekosairainakin vuosikausia, kun vaan muistavat vavista ja tärisyttää päättään aina puhues-
saankin.

● **Umpisuolen tulehdus** syntyy, jos asianomainen juo muutamana päivänä perätysten runsaasti lämmintä saippuavettä ja nostaa sen jälkeen raskaspainoisia esineitä.

● „Kotiinpääsylaukauksen“ hankkivat saksalaiset sotilaat itselleen nostamalla ampumahau-doistaan kätensä tahi jalkansa kuulasateeseen tahi ampumalla jalkaansa saappaan läpi tahi muihin ruumiinosiinsa kostean rievun, laudanpalan t.m.s. esineen läpi, joka estää ruutikaasut mustaamasta haavan reunoja.

LYHYITÄ —
— UUTISIA

Iskuja miehittäjiä vastaan Ranskassa.

Pariisissa on viime aikoina pommeilla hävitetty kymmenen kahvilaa, ravintolaa ja upseerikasinoa, joissa oli ollut saksalaisia sotamiehiä ja upseereita; on poltettu kolme hotellia, joissa asui hitleriläisiä, ja surmattu suuri määrä saksalaisia kaduilla, junissa j.n.e. Rouenissa, Havressa, Lyonissa ja useissa muissa kaupungeissa on tuhottu värväystoimistoja, joissa ranskalaisia värvätään Saksaan.

Aseellinen yhteentörmäys Puolassa.

Vastarinta saksalaisia miehittäjiä vastaan Puolassa alkaa saada aseellisten taisteluiden luonteen. Kun saksalaiset ryhtyivät väkivaltaisesti lähettämään talonpoikia Ljublinin alueelta pakkotyöhön Saksaan, niin isänmaalliset puolalaiset nousivat ase kädessä puolustamaan talonpoikia. Taistelu kesti kymmenen päivää. Saksalaisten oli pakko lähettää tälle alueelle 2.000 sotilasta, hyökkäysvaunuja ja tykistöä.

Puolalainen sissiosasto valtasi Tomas-Lubelskin kaupungin, jonka saksalaiset olivat muuttaneet etappipaikaksi puolalaisten lähettämistä varten Saksaan, ja löivät hajalle saksalaisten varuskunnan.

Sabotaashia Virossa.

Viron kansa tekee voimakasta vastarintaa saksalaisille miehittäjille. Uhkauksista ja vainotoimenpiteistä huolimatta väestö ei saavu toimistoihin, joissa työläisiä luetteloidaan Saksaan lähetettäväksi. Vaikka talonpoikia viedään vankiloihin luovutusvelvollisuuden laiminlyömisestä, niin he kuitenkin käikävät elintarvikkeensa saksalaisilta. Hitleriläisen lehden „Revaler Zeitungin“ on pakko tunnustaa, että sotatehtaissa ja muussa teollisuudessa kasvaa sabotaashi. Monet virolaiset, kirjoittaa lehti, eivät saavu työhön ja kiertävät kaikin tavoin kutsuntaa saksalaisten linnoitustöihin.

Stalingradin tappion merkitys

Saksalaisen kenraalin lausanto

Punaisen armeijan vangiksi antautunut 44. saksalaisen jalkaväkidivisioonan komentaja, kenraaliluutnantti Dubois kertoo:

„Minut otettiin vangiksi 131. jalkaväkirykmentin komentopäikällä yhdessä everstiluutnantti Walterin ja muiden upseereitten kanssa. Taistelu Stalingradin omistamisesta venyi liian pitkäksi, eikä meillä riittänyt reservejä. Me tiesimme, että venäläiset tulevat tekemään talvihyökkäyksen. Mutta kukaan ei tietyksikään ajatellut, että Punainen armeija voisi saartaa ja lyödä hajalle yhden kaikkien voimakkaimmista saksalaisista armeijoista. 6. armeijan hajallelyöminen ja tuhoaminen oli suuri tragedia.

Viime vuonna saksalaisten joukkojen perääntymisen jälkeen Moskovan edustalta meillä oli myöskin hyvin masentunut mieliala. Häviö Stalingradin luona oli monta vertaa raskaampi isku, joka tulee vaikuttamaan sotatointien kulkuun. Kun otin vastaan 44. divisioonan, kuului siihen lähes 17.000 miestä. Minun aikani se sai neljä kertaa huomattavan määrän täydennystä. Piirityksen edellä divisioonassa oli 13.000 miestä. Kaikki ne joko kaatuivat taisteluissa tahi joutuivat vangiksi.

Lakkoja Belgiassa.

Belgiassa on viime aikoina puhjennut monia lakkoja vastaan saksalaisten miehittäjien pakkotoimenpiteitä vastaan. Niinpä Liegessä olevan metallitehtaan „Coquerilin“ kaikki 3.000 työläistä julistivat lakon. Kolmen päivän kuluttua lakossa oli jo 60.000 metallityöläistä ympäri maan.

„Mannerheimin sanoi Kainuun mies hirsipä.”

„Surumarssi Suurmelle“, sanoi helsinkiläinen työmies, kun nälkä suolaisi.

„Uusi järjestys“, Rovaniemen mies, kun sanoi hänen lehmänsä varasti.

„Jos sine antta min se pee, niin mine sinulle yks risti“, Mannerheim, kun sotamies seään tapattamaan yllytti.

„Aikookos herra antaa itselleen Mannerheimin runsun“, sanoi tyttö, kun kotirintaman kimppuun hyökkäsi.

„Kyllä pitäisi siirto tuonne takataaseen, että saisi näitä rääsypieksujen tilalle kunnan saappaat“, sotamies Killinen.

„Pääsee vähemmän vaivalla, kun menee ta teurastamon portille suoraan sisälle“, alokas, kun rintamalle ajettiin.

„Kun herrat...“

(Jatkoa 1. siv.)

luulevatkaan, jolleivät löydä lastuksen tietä lähtemällä kolla pois rintamalta maahansa tahi antautumalla kolla vangiksi.

Tietäköön jokainen, joka luselee osanottoaan rikollisryöstöseen sillä, että „käskee“: Se hetki ei ole kukaan, jolloin Punainen armeija saavuttaa Neuvosto-Karjalansin rajan — vaikkapa sen kuljettava sinne mannerheimiläisten anastajien ruumista kiöiden yli.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 37
1943

RINTAMALEHTI

Lauantaina
toukokuun 1 pnä

KUOLEMA HITLERILÄISILLE PYÖVELEILLE!

Suomen armeijan sotilaiden keskuudessa on hämmästyttävän paljon sellaisia nuoria miehiä, yksinpä työläisvanhempienkin poikia, jotka eivät tiedä, että Vappua, toukokuun 1 päivää, on vuosikymmenien kuluessa vietetty kaikissa maissa kansainvälisen työväen suurena juhlapäivänä. Tämä seikka kuvaa sattuvasti sitä n.s. „kansanvaltaa“, jota Suomen hitleriläiset vallanpitäjät sanovat puolustavansa.

Vuonna 1930 valloilleen laskemallaan lapualais-terrorilla Suomen rahavaltiaat hävittivät Suomesta kansanvallan viimeisetkin rippeet. Entisistä työväen joukkojärjestöistä ei jäänyt jäljelle muuta kuin niiden irtikuva, „sosialidemokraateiksi“ itseään nimittävien työväenluokan pettureitten ja selkärangattomien kiipeilijäin Tannereitten ja Hakkilain johtamat varjojärjestöt, jotka saivat tehdä ja puhua vain sitä, mikä sopi Suomen valkoisten vallanpitäjien tarkoituksiin, heidän sotavalmisteluksiinsa.

Kaiken sananvapauden täydellinen tukahduttaminen Suomessa selittää sen, että suurella osalla Suomen armeijan sotilaista ei ole likimainkaan mitään käsitystä siitä, minkälaisien konnien asialla ne liikkuvat, taistelllessaan samassa rintamassa Saksan hitleriläisten kera. Heiltä on monien pitkien vuosien kuluessa huolellisesti harkiten salattu ne inhottavat ilkitöyt, joiden avulla Saksan natsit ovat kaapanneet vallan käsiinsä ja sitä säilyttäneet: miljoonien Saksan kansalaisten, kommunistien, sosialidemokraattien, demokraattien, katolilaisten ja yleensä kaikkien toisin ajattelevien salamurhat ja joukkoteloitukset, eläimelliset kidutukset, polttoroviot, ja kaikkien noiden veristen ilkitöiden täydennyksenä — provokatio, provokatio ja taaskin provokatio.

Mutta suomalaisten sotamiesten vajavaiset tiedot hitleriläisten pyöveleitten ennen sotaa tekemistä konnantöistä ei sinne kelpaa heille puolustukseksi. Onhan heille tunnettua Itävallan, Tšekkoslovakian, Puolan, Ranskan, Hollannin, Belgian, Norjan, Tanskan, Luxemburgin, Latvian, Viron, Liettuan, Jugoslavian ja Kreikan kansojen kohtalo.

Suomalainen sotamies ei voi olla tietämättä, että hän on Euroopan kansojen pyöveleitten ja orjuuttajien välikappale. Hän on ansainnut noiden kansojen vihan ja halveksumisen. Asetakkiin puettu suomalainen työmies ja talonpoika, joka antaa käyttää itseään tykinruokana hävitys- ja ryöstöretkellä Neuvostomaahan, työväen ja talonpoikien valtion alueelle, ei ansaitse työmiehen eikä talonpojan kunniallista nimeä. Hän on anastaja ja hänen kohtalonsa on sen mukainen.

Neuvostoliiton kansoille, Punaiselle armeijalle on kansallisuusviha täysin vierasta. Ne eivät vihaa suomalaisia suomalaisina eikä saksalaisia saksalaisina, vaan oman kotimaansa miehittäjinä, Euroopan kansojen pyöveleinä ja näiden rikoskumppaneina.

Punainen armeija taistelee kaikkien kansojen veljeyden ja ystävyyspuolesta. Se tuhoaa säälimättä kansojen vapauden vihollisia, hitleriläisiä pyöveleitä ja näiden liittolaisia, olkoot he mitä kansallisuutta tahansa.

Voitto on Punaisen armeijan, sillä sen puolella ei ole ainoastaan aineellinen ylivoima, vaan myöskin kaikkien Hitler-Saksan orjuuttamien maiden kansojen myötätunto. Se taistelee oikean asian puolesta vääryyttä ja konnuutta vastaan.

Eläköön Punainen armeija, joka taistelee kansojen veljeyden ja ystävyyspuolesta!